

زنگ خطر افزایش میانگین سن ازدواج در کردستان

میانگین سن ازدواج بار اول مردان ۲۹.۰۳ و میانگین سن بار اول زنان ۲۴.۷۸ سال گزارش شده است

سال بیستم | شماره پیاپی ۲۹۸۲ | چهارشنبه ۱۶ آبان‌ماه ۱۴۰۳ | قیمت ۵ هزار تومان

هجمه استارت‌آپی به جنگل‌های شمال

بابک نبی |

روزنامه‌نگار

نقد و بررسی پیش‌نویس مرکز پژوهش‌های مجلس که مسئولیت اجتماعی را از امری داوطلبانه به فعالیتی اجباری تبدیل می‌کند

مسئولیت اجتماعی دستوری می‌شود

■ نایب رئیس اتاق ایران: مسئولیت اجتماعی یک امر داوطلبانه است و نباید در آن اجبار ایجاد کنیم و آن را با قوانین محصور کنیم. چنین مسئله‌ای قطعاً تبعات خودش را دارد

■ پس از اقتصاد دستوری، در حال ورود به فضای مسئولیت اجتماعی دستوری هستیم

۲

«پیام ما» از آخرین وضعیت مجموعه گردشگری الیمالات گزارش می‌دهد

سafari به قیمت پاک‌تراشی جنگل

لمس میراث در تاریکی

بررسی شرایط دسترسی پذیرنده موزه‌ها برای افراد با شرایط خاص، فاصله معنادار موزه‌های ایران با استانداردهای دنیا را نشان می‌دهد

معاون فنی سازمان تعاونی روستایی از بازتعریف نقش تعاونی‌ها در توسعه اقتصاد روستایی خبر داد

دلالتی جای تعاون را می‌گیرد

دولت می‌گوید باید برای افزایش قدرت تعاونی‌ها چاره‌اندیشی شود کارشناسان می‌گویند به همان قوانین موجود عمل کنید

۵

۱۶ آبان ماه
پانزدهمین
سالگرد تاسیس
شرکت فولاد سیرجان ایرانیان
بر همه بزرگ همتان عرصه صنعت مبارک

شرکت فولاد سیرجان ایرانیان
SISCO
روابط عمومی و امور بین‌الملل

اجرای رزمایش آمادگی موله‌های برق اضطراری در شمال استان کرمان

بهرام‌جردی - هم‌زمان با فرا رسیدن هفته پدافند غیرعامل، با شعار محوری «پدافند غیرعامل، تدبیر امروز، امنیت فردا»، سیزدهمین رزمایش سراسری کنترل آماده به کاری موله‌های برق اضطراری در سال ۱۴۰۳ در مراکز ابراهیم‌شاه از سوی شرکت توانیر در مدیریت‌های برق شهرستان‌های تابعه شرکت توزیع نیروی برق شمال استان کرمان با موفقیت انجام شد. به گزارش روابط عمومی، معاون بهره‌برداری و دیسپاچینگ شرکت توزیع نیروی برق شمال استان کرمان، ۶ آبان در حاشیه این رزمایش با بیان اینکه ارتقا و افزایش قدرت بازدارندگی بهترین شیوه برای مقابله با تهدیدات است، گفت: پدافند غیرعامل اثربخش‌ترین روش دفاعی است که ضمن کاهش آسیب‌پذیری زیرساخت‌های ملی و مراکز حیاتی حساس و مهم، پایداری ملی را نیز به همراه دارد. همچنین تصدیق کرد: طبق دستورالعمل‌ها و ضوابط سطح‌بندی وزارت نیرو، کلیه مراکز ارائه‌دهنده خدمات حیاتی، حساس و مهم در شمال استان شناسایی و بر اساس اعلام شرکت توانیر، برق مراکز منتخب به‌صورت هم‌زمان قطع و وضعیت آمادگی موله‌ها مورد ارزیابی قرار گرفتند. معاون بهره‌برداری و دیسپاچینگ شرکت توزیع نیروی برق شمال استان کرمان اهداف رزمایش را تعیین نقاط قوت و قابل‌بهبود تیم‌های

پاسخگویی به ۲۱۲ هزار تماس سامانه ۱۴۱ مرکز مدیریت راه‌های کرمان

بهرام‌جردی - مدیرکل راه‌داری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان کرمان با اشاره به تماس‌های گرفته شده با سامانه ۱۴۱ مرکز مدیریت راه‌های استان در شش ماه نخست سال جاری گفت: در این مدت حدود ۲۱۲ هزار تماس تلفنی با کارشناسان مرکز برقرار شده است. علی‌عبداللهی افزود: بخش عمده تماس‌های ثبت شده با موضوعاتی نظیر: حریم راه و مشکلات رویه آسفالت، رفع عیب تابلوها و علائم، رفع چاله‌های مخاطره‌آمیز در جاده‌ها و آشکارسازی موقعیت غیرمنتظره، تخلیه نخاله‌های ساختمانی در حاشیه راه‌ها و... مرتبط بوده است. عبداللهی تصریح کرد: در حوزه حمل‌ونقل نیز شکایات متعددی ثبت شده است که در این رابطه می‌توان به عدم پرداخت کرایه بار توسط شرکت‌های باربری، عدم صدور بلیت در مبدأ سفر، تخلفات رانندگی توسط رانندگان بخش مسافر، خستگی و خواب‌آلودگی راننده در طول سفر، برخورد نامناسب با مسافران، مسافرگیری غیرمجاز در حین سفر و عمده تماس‌ها در حوزه حمل‌ونقل مربوط به تاخیر ناوگان در آغاز سفر اشاره کرد. مدیرکل راه‌داری و حمل‌ونقل جاده‌ای استان کرمان با بیان این مطلب که کارشناسان حوزه‌های راه‌داری و حمل‌ونقل جاده‌ای کار پاسخگویی به تماس‌های ۱۴۱ را با جدیت پیگیری می‌نمایند گفت: ۱۴۱ آسان‌ترین پل ارتباطی ما با مردم است.

زینب کبری (سلام الله علیها) جهاد تبیین را، جهاد روایت را راه انداخت؛ نگذاشت و فرصت نداد که روایت دشمن از حادثه غلبه پیدا کند؛ کاری کرد که روایت او بر افکار عمومی غلبه پیدا کند.
(رهبر معظم انقلاب)

زادروز اسوه ایمان و شکیبایی، روایتگر کربلا و حماسه شگرف عاشورا، حضرت زینب کبری (علیها السلام) و روز پرستار را شادباش می‌گوییم.

۱۶ فروردین ۱۳۹۲

نقد و بررسی پیش‌نویس مرکز پژوهش‌های مجلس که مسئولیت اجتماعی را از امری داوطلبانه به فعالیتی اجباری تبدیل می‌کند

مسئولیت اجتماعی دستوری می‌شود

نایب رئیس اتاق ایران : مسئولیت اجتماعی یک امر داوطلبانه است و نباید در آن اجبار ایجاد کنیم و آن را با قوانین محصور کنیم. چنین مسئله‌ای قطعاً تبعات خودش را دارد

پس از اقتصاد دستوری، در حال ورود به فضای مسئولیت اجتماعی دستوری هستیم

نشست نقد و بررسی پیش‌نویس قانون مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها به همت کمیسیون مسئولیت اجتماعی و حاکمیت شرکتی اتاق ایران در با حضور علی ربیعی، دستیار ویژه رئیس جمهور در امور اجتماعی، پیام باقری، نایب رئیس اتاق ایران، محمود اولیایی، رئیس مسئولیت اجتماعی و حاکمیت شرکتی اتاق ایران، هادی افراسیابی، مشاور رئیس مدیرکل دفتر اجتماع‌ی مرکز پژوهش‌های مجلس، رضا محتشمی‌پور، مشاور وزیر صمت و جمعی از صاحب‌نظران و همچنین کارشناسان دفتر مطالعات اجتماعی مرکز پژوهش‌های مجلس در اتاق ایران برگزار شد.

رَبیعی: اتاق ایران نقش مؤثری در زمینه مسئولیت اجتماعی دارد

علی ربیعی، دستیار ویژه رئیس جمهور در امور اجتماعی، در این نشست با بیان اینکه مسئولیت اجتماعی فراتر از مسئولیت اجتماعی شرکتی است و باید آن را از حوزه فردی تا نهادهای و شرکتی دید، گفت: مسئولیت اجتماعی جایی برای باج دادن به ذی‌نفعان نیست و باید به جایگاه خودش برگردد. او در ادامه با اشاره به تعریف مسئولیت اجتماعی، اظهار داشت: مسئولیت اجتماعی به این معنی است که هر فرد، گروه یا نهاد بسنجد فعالیت‌هایش، چه سود و زینتی برای دیگران به صورت مستقیم یا غیرمستقماً دارد.

ربیعی با بیان اینکه در این بین تصمیم‌ها و کنش‌های نهادهایی که بر اساس تعلقات جناحی و گروهی اتخاذ می‌شود، آثار زیادی دارد، افزود: به‌عنوان نمونه می‌توان به اقدامات و تصمیمات شادی‌آفرین چند وقت اخیر مانند انتصاب سه استاندار کرد، بلوچ و عرب اشاره کرد که تأثیرات روحیه‌بخشی به جامعه داشت، اشاره کرد. در مقابل تصمیم‌های مانند فیلترینگ یا نیپوستن به FATF است، که می‌بینید جامعه چه بهایی را برای آن می‌پردازد. اصلاً موضوع فیلترینگ را نمی‌توان فهم کرد که چه فایده‌ای دارد. آیا این مسئله توانسته است جلوی انتشار و بایکوت خبرهایی که اثرات مخرب فرهنگی اجتماعی دارند را بگیرد؟

دستیار ویژه رئیس جمهور در امور اجتماعی، با اشاره به اینکه جامعه ایران نیاز دارد، رفتار مسئولانه برای رسیدن به جامعه توسعه‌یافته و شاداب در پیش بگیرد، تصریح کرد: اولین مفهوم مسئولیت اجتماعی شرکتی یک الزام اخلاقی هست که چه در بخش دولت و چه در بخش خصوصی باید دیده شود و نقطه اشتراک مسئولیت اجتماعی این است که امید و اعتماد را با نگاه متعهدانه و آگاهانه به آینده به وجود بیاورد.

ربیعی با مطرح کردن این سؤال که چرا حال جامعه خوب نیست، یادآور شد: یکی از دلایل خوب نبودن حال جامعه

کمیسیون از طریق اتاق ایران ارسال خواهد شد و معتقدیم که می‌بایست منافع بنگاه‌های بخش خصوصی با دقت و جدیت در پیش‌نویس مدنظر قرار بگیرد. او با بیان اینکه قوانین در نظر گرفته شده باید با تمرکز بر مفهوم نوین مسئولیت اجتماعی در دنیا باشد و صرفاً ناظر به خیریه و کمک به دولت نباشد، گفت: باید تعامل مؤثری با مرکز پژوهش‌ها داشته باشیم و قانون پیشنهادی را به سمت توسعه پایدار ببریم.

اولیایی تأکید کرد: به جای قانون، گزارشگری را الزام و اصول پایداری را تقویت کنیم و در این صورت پس از آن مسئولیت اجتماعی هم شکل می‌گیرد و بخش خصوصی از این مسئله استقبال خواهد کرد.

رَبیعی: به دنبال توسعه متوازن محلی هستیم

هادی افراسیابی، مشاور رئیس و مدیرکل دفتر اجتماعی مرکز پژوهش‌های مجلس هم در این نشست با بیان اینکه در کشور با بحران‌هایی مانند فقر، آب، اعتیاد، انرژی و ... روبرو هستیم که تبدیل به ابرچالش شده است، گفت: با توجه به گسترش مهاجرت و کوچ کسب و کارها از شهرهای کوچک به شهرهای بزرگ، توازن توسعه از دست می‌رود و ادامه این مسیر، یک روند باخت-باخت است.

او، توسعه متوازن محلی را یکی از دلایل پیش‌نویس قانون مسئولیت حاکمیتی شرکتی عنوان کرد و افزود: باید به سمت توانمند کردن جامعه محلی برویم. با ارائه سازو کارهایی افزایش انگیزه بنگاه‌های خصوصی را برای ورود به حوزه مسئولیت اجتماعی دنبال می‌کنیم. البته قصد دخالت در حوزه مسئولیت اجتماعی بنگاه‌های خصوصی نداریم.

افراسیابی یادآور شد: در بخش خصوصی ظرفیت بزرگی وجود دارد و می‌توانیم با استفاده از این ظرفیت به نفع توسعه متوازن محلی گام برداریم.

مشاور رئیس مدیرکل دفتر اجتماعی مرکز پژوهش‌های مجلس با تأکید بر اینکه این قانون فرار نیست، جای خلاقیت بنگاه‌ها را در حوزه مسئولیت اجتماعی بگیرد، گفت: برای این قانون به دنبال این هستیم که هزینه‌های غیرهدفمند به خصوص در بخش دولتی، جلوگیری کنیم. در صورتی هم که انتقاداتی به ترکیب شورای سیاست‌گذاری مسئولیت اجتماعی وجود دارد، ترکیب آن اصلاح خواهد شد.

محمدتقی ضرغام افشار، کارشناس مرکز پژوهش‌های مجلس در این نشست درباره این پیش‌نویس گفت: اهرهای الزام‌ور در این پیش‌نویس برای شرکت‌های دولتی است که از بودجه دولتی استفاده می‌کنند و برای شرکت‌های خصوصی با ارائه تسهیلات و مشوق‌ها با اصل داوطلبانه دانستن مسئولیت اجتماعی، به دنبال افزایش مشارکت هستیم.

سینا شخی، کارشناس مرکز پژوهش‌های مجلس هم در این نشست گفت: علت تدوین این پیش‌نویس، این است که در حوزه اجتماعی قوانینی که حمایت‌گر باشد، روبرو نیستیم و باید خیریه بازی را از حوزه صنت جمع کنیم.

رَبیعی: پیش‌نویس با رویکرد مسئولیت اجتماعی داوطلبانه تدوین شود

سجاد غرقی، نایب رئیس کمیسیون معدن و صنایع معدنی اتاق ایران، نیز به چرایی تدوین این قانون پرداخت و گفت: این قانون بر اساس نظر تدوین‌کنندگان در پاسخ به این سؤال است که از نظر ایجابی مشارکت عمومی بنگاه‌های اقتصادی خصوصی و عمومی در توسعه محلی چگونه می‌تواند انجام شود. چالش اصلی این قانون پرداخت تعریف شده، هزینه‌ها، خلیلی از مشکلات حل می‌شود. علاوه بر این قانون سرچای خودش و با توجه به کارکردهایی که تعریف شده، هزینه‌ها، مشکلات به وجود نمی‌آید. او با اشاره به اینکه نباید برای بنگاه‌های اقتصادی حد و مرز بگذاریم، یادآور شد: چرا باید دستگاه دولتی به‌عنوان مسئولیت اجتماعی مدرسه بسازد، می‌تواند آن بودجه را منابهی به‌عنوان مسئولیت‌های اجتماعی در نظر گرفته می‌شود را بگیرد.

گفته او پیش‌نویس دارای ایراداتی در حوزه شکلی، قانونی و مفاربت با قوانین بالا دستی، موازی‌کاری و اتلاف منابع است و باید در این زمینه اصلاحاتی صورت بگیرد. غرقی، مسئولیت اجتماعی را یک فعالیت داوطلبانه عنوان کرد که الزام کردن آن با روح قانون مغایر است و افزود: تعاریف و مفاهیم پیش‌نویس می‌بایست با رویکرد مسئولیت اجتماعی داوطلبانه همراه باشد.

رَبیعی محتشمی پور: به جای قانون‌گذاری، آسیب‌شناسی کنید

رضا محتشمی پور، مشاور وزیر صمت هم به انتقاد از وضع این پیش‌نویس در حوزه مسئولیت اجتماعی پرداخت و گفت: آیا در این زمینه احتیاج به قانون است؟ قبل از ورود

به قانون‌گذاری باید آسیب‌شناسی قانون‌های قبلی را مرکز پژوهش‌ها مجلس انجام دهد او در ادامه برشمردن آسیب‌هایی که این پیش‌نویس به فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی می‌زند، عنوان کرد: این قانون زمینه ضمانت و اجرا را فراهم نمی‌کند، قانون‌های دیگر را هم نقض می‌کند و التهابات جدیدی در این حوزه ایجاد کند.

مشاور وزیر صمت همچنین با اشاره به اینکه به گفته تدوین‌کنندگان، این قانون بیشترروی مسئولیت اجتماعی شرکت‌های دولتی است، اظهار کرد: چرا به جای قانون‌گذاری، در بودجه این شرکت‌ها، رقمی برای ایفای این نقش لحاظ نمی‌شود.

رَبیعی: دغدغه صاحب‌نظران و کارشناسان مستقل چه بود؟

در ادامه این نشست جمعی از صاحب‌نظران و کارشناسان مستقل حوزه پایداری شرکتی و مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها به بیان نظرات‌شان درباره بررسی پیش‌نویس قانون مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها پرداختند و آن را نقد کردند.

ظاهر خارستانی، مشاور کمیسیون مسئولیت اجتماعی و حاکمیت شرکتی اتاق ایران، در این نشست معتقد بود که این کمیسیون به دنبال ایجاد بک نقش میانجیگری بین فضای اقتصادی و اجتماعی است.

حسن وکیلیان، عضو هیات علمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی نیز به انتقاد از قانون‌گذاری در حوزه مسئولیت اجتماعی پرداخت و گفت: ناموفق بودن در نظرات باعث نمی‌شود، قانون دیگری را وضع کنیم و این پیش‌نویس تکالیفی را برای شرکت‌های دولتی و خصوصی معین کرده است که شرکت‌های دولتی به خاطر ابهام در تعریف می‌تواند شانه خالی کند اما شرکت خصوصی باید انجام بدهد. ابهام در تعریف شرکت دولتی ایراد بزرگ این قانون است که مخاطب قانون را مشخص نمی‌کند.

آذر صفری، محقق و مدرس توسعه پایدار در نقد این پیش‌نویس گفت: با این قانون‌گذاری فضای فساد و رانت ایجاد می‌شود. این قانون همچنین خلاقیت‌های بنگاه‌های اقتصادی و فرصت‌های بعدی را می‌گیرد.

او با اشاره به اینکه قانون در حوزه مسئولیت اجتماعی در دنیا وجود ندارد، نظرخواهی از مردم برای توسعه محلی را جنبه پوپولیستی آن دانست.

ندا کردونی، مشاور مسئولیت اجتماعی اتاق تهران هم در این نشست گفت: در حالی گفته می‌شود که رویکرد حکم بر این پیش‌نویس برای بخش خصوصی شقیونی است اما مطالعه آن نشان می‌دهد که این‌طور نیست و شورای سیاست‌گذاری مسئولیت اجتماعی به‌عنوان یک نهاد تنظیم‌گر دیده می‌شود.

فقیسه آزاد، جامعه‌شناس و متخصص ارزیابی تأثیرات اجتماعی هم گفت: مسئله مردم در جا به جای متن به آن اشاره شده است و مردم یک خیل یکپارچه در نظر گرفته شده است، در صورتی که این‌طور نیست. مردم، گروه‌های متنکر با تعارضات منافع هستند که نظرخواهی از آن‌ها نمی‌تواند صلاح همه را تأمین کند.

او افزود: پیش‌نویس قانونی که به مسئولیت اجتماعی ربط دارد، ذی‌نفعان جدیدی ایجاد می‌کند.

علی ربانی، کارشناس پایداری کسب و کار هم معتقد است: اگر بخش دولت تسهیلتگری کند و بخش خصوصی کارشناسان اجتماعی مدرسه بسازد، می‌تواند آن بودجه را تعریف شده، هزینه‌ها، مشکلات به وجود نمی‌آید.

او با اشاره به اینکه نباید برای بنگاه‌های اقتصادی حد و مرز بگذاریم، یادآور شد: چرا باید دستگاه دولتی به‌عنوان مسئولیت اجتماعی مدرسه بسازد، می‌تواند آن بودجه را منابهی به‌عنوان مسئولیت‌های اجتماعی در نظر گرفته می‌شود را بگیرد.

ربانی به انتقاد به ایجاد شورای عالی سیاست‌گذاری مسئولیت اجتماعی با توجه به پیش‌نویس جدید پرداخت و تصریح کرد: این شورا باعث به انحراف رفتن می‌شود و باید تمرکززایی صورت بگیرد.

او اشاره کرد که بری مشارکت مردم در توسعه محلی در پیش‌نویس این قانون، از تسهیلتگران خیره استفاده شود امیر سرتیپی، مدیر ارشد پایداری و تعامل با ذی‌نفعان شرکت ایرانسل، نیز در این نشست با اشاره به اینکه توسعه پایدار تبدیل به یک تخصص شده است، اظهار کرد: در این پیش‌نویس ساده به موضوع نگاه شده است، مسئولیت اجتماعی حوزه بزرگی است که سیاست‌گذاری لازم دارد و قانون مرحله آخر آن است. باید برای رسیدن به توسعه پایدار، سطح پایداری هزینه بنگاه‌ها را بالا ببریم

در ماده ۳۵ پیش‌بینی‌شده بود که متأسفانه محقق نشد! طبق جدول ۷ ماده ۳۷ برنامه هفتم، نیز می‌بینیم وزیر جهاد کشاورزی مکلف شده، سالانه یک کاهش ۱۵ میلیارد مترمکعبی «حدود ۳۰ درصدی» عدم برداشت از آبجای زیرزمینی را اعمال کند، آیا در برنامه ششم، راهکاری برای کاهش ۱۱ میلیارد مترمکعبی وجود ندارد؟

البته که راهکار وجود دارد و می‌توان بسیار ساده و سهل‌الوصول به این کاهش ۳۰ درصدی دست‌یافت. چالش اصلی است که هر روز دامنه آن گسترده‌تر می‌شود، درحالی‌که می‌توان با راهکاری ساده، از هدررفت آب، تبخیر و پیامدهای آن جلوگیری کرد. کارشناسان معتقدند که اگر این رویه ادامه پیدا کند، کشور ایران در کمتر از ۱۰ سال، به بدترین وضعیت از لحاظ شاخص‌های رفاهی، تولیدی و زیست‌محیطی دچار خواهد شد و این فرضیه درستی است.

بر اساس شاخص‌های بین‌المللی، هر کشوری که بیش از ۴۰ درصد از منابع آب مصرف کند شرایط بسیار پرخطر قرارداد، ما در حال مصرف ۹۰ درصد از منابع آب خود هستیم. آقای دکتر رحمانی معاون دفتر توسعه نظام‌های فنی شرکت مدیریت منابع آب می‌گویند: «اگر قرار باشد اتفاقی در مدیریت آب‌های زیرزمینی رقم بخورد، باید در دو بخش باشد، یعنی هم مدیریت منابع اصلاح شود و هم در بهره‌برداری، تغییرات و

تنش آبی ازیک‌طرف و فرسایش خاک از سویی دیگر دست‌به‌دست هم داده، سبب ازبین‌رفتن میکروارگانیسم‌های خاک گردیده و نهایتاً منجر به فقر شدید خاک می‌شود، تبخیر نیز مهم‌ترین و اصلی‌ترین معضل زیست‌محیطی کشور است و کاهش بهره‌وری آب مزید بر علت گردیده و اگر بتوانیم این معضلات زیستی را بطریقی، کاهش دهیم، بسیاری از مشکلات تولید، در بخش کشاورزی حل می‌شود و یک گام به امنیت غذایی نزدیک‌تر خواهیم شد.

پدیده آلبیدو، پدیده‌ای خطرناک‌تر از تغییر اقلیم.

می‌دانید گرمایی که رو روی زمین احساس می‌کنیم، انرژی گرمایی مستقیم خورشید نیست، بلکه نتیجه بازتابش خورشیدی ساطع شده از خورشید (طول موج‌های سراسر طیف الکترومغناطیسی، از جمله نور مرئی و...) است که با ذرات روی زمین برهم‌کنش دارد و آترا به آلبیدو می‌شناسیم که در غیاب پوشش گیاهی، جولان داده و چه در اراضی کشاورزی و دشت‌ها و چه در شهرها و کلان‌شهرها، سبب افزایش دما و افزایش گرمای محیط اطراف می‌گردد و تبخیر را شدت بخشیده و رطوبت ناشی از باران را از دست می‌دهیم. سؤال این است که آیا راهکاری هست؟ البته که راهکار هست، سؤال را بد مطرح کردم، باید پرسید آیا راه‌های هست؟

که اگر راه‌های باشد، راهکار هست. برای کاهش و حذف ۱۳۵ معضل زیستی و عوامل انسانی راهکار هست، باید دید راه‌های که به فکر بهبود وضعیت موجود و محیط‌زیست ایران باشد نیز وجود دارد؟

در اجرای برنامه ششم توسعه، کاهش ۱۱ میلیارد مترمکعبی مندرج

راهکاری ساده و علمی بررفع ناترازی آبخوان‌ها و سایر معضلات زیستی کشور

بحران ناترازی آبخوان‌ها

| وحیدرضا دشارفی

| کارشناس ارشد منابع طبیعی |

طبق استانداردهای جهانی، چهارمیلیمتر فرونشست در سال بحران است، درحالی‌که اصفهان از سال ۹۸ به میزان ۱۸۴ میلی‌متر فرونشست تجربه کرده است! فرونشست اکنون در کشور مسئله‌ای جدی است.

دکتر علی بیت‌اللهی، رئیس مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، گفته است «فرونشست زمین در کشور ما با افت سطح آب‌های زیرزمینی ارتباط دارد، گرچه در سایر کشورها دلایل دیگری دارد، اما عمده‌ترین دلیل در کشور ما پایین‌رفتن سطح آب‌های زیرزمینی و تشدید تبخیر از سطح است. در مناطقی مثل دشت ورامین و دشت همدان بیش از ۸۰ تا ۱۲۰ متر سطح آب پایین رفته و وقتی این مقدار سطح آب در زیر لایه‌های زمین پایین می‌رود، لایه‌ها خودشان را جمع و در سطح زمین آثار فرونشست مشاهده می‌گردد. ناترازی اصفهان ۱۳.۵ میلیارد مترمکعب است. طبق مطالعه و بررسی‌های آقای دکتر نادى استاد دانشگاه اصفهان، سناریو خوش‌بینانه این است که تا سال ۱۴۱۸ منطقه تخلیه شود و سناریو بدبینانه اینکه تا سال ۱۴۰۹ تخلیه می‌شود. یعنی آبخوان

اصلاحاتی ایجاد کنیم. رویکرد باید از توسعه به سمت حفاظت و بهره‌برداری سوق داده شود" که صدالبته جمله‌ای بسیار متین، درست و قابل دفاعی است. نباید فراموش کنیم که از زمان اول اجرای برنامه اول، سال ۶۸ تا انقضای مدت برنامه پنج‌ساله ششم ۱۴۰۲-۱۴۰۳ حدود ۳۳ سال از آن می‌گذرد، هرچه قانون‌گذاران مقرر کرده‌اند، عملاً هیچ دستاوردی نداشته و غالباً کشور، با نتایج معکوس در «امنیت غذایی» توسعه روستاها" مواجه بوده است. در کشوری که میزان بارش، به دلیل تغییرات اقلیمی کاهش‌یافته، پدیده سیلاب، فرسایش خاک، ریزگردها، فرونشست زمین، ناترازی آبخوان‌ها، تبخیر و تعرق و آلبیدو و... افزایش‌یافته است و بهره‌برداری مازاد بر توان اکولوژیک به کاهش پوشش گیاهی انجامیده و ضعف مدیریتی در بهبود وضعیت کنونی برجسته شده است، باید راهکار داد. هیچ راهی جز راهکار بیولوژیک و اثرگذار احداث بادشکن اطراف مزارع، باغات، دیم‌زارها و دامداری‌ها، مرغداری‌ها و روستاها نداریم. بادشکن طرحی ساده، علمی، زیست‌محیطی است که توسط مردم بومی و بهره‌برداران، در راستای طرح ملی کاشت یک میلیارد اصله نهال، اجرایی می‌گردد. فقط بدین‌طریق در بهره‌برداری، تغییرات و اصلاحاتی ایجاد خواهد شد. با اجرای بادشکن، وزارت جهاد کشاورزی نیز به تکلیف خود عمل کرده سالانه با کاهش بیش از ۱۵ میلیارد مترمکعب، عدم برداشت از آب‌های زیرزمینی روبرو خواهد بود.

«پیام ما» از آخرین وضعیت مجموعه گردشگری الیمالات گزارش می‌دهد

سafari به قیمت پاکتراشی جنگل

سرپرست اداره کل منابع طبیعی مازندران - ساری: پرونده تخلفات مجموعه گردشگری الیمالات در دستگاه قضایی در دست بررسی است

منطقه گردشگری الیمالات

©

محمدحسین خودکار

روزنامه‌نگار

در هفته‌های گذشته مشاهده تبلیغات «سafari در الیمالات»، تخلف‌های قبلی «مجموعه گردشگری الیمالات» در معرض به اراضی ملی، پاکتراشی عرصه‌های جنگلی و قطع درختان و نهال‌های جنگل‌های هیرکانی را برای دوستداران محیط‌زیست یادآوری کرده است. در حالی که هنوز پرونده شکایت اداره کل منابع طبیعی مازندران - ساری از مدیر این مجموعه بابت انجام تخلف‌های قبلی در دستگاه قضایی باز است، اخیراً ویدیوهایی در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده مبنی بر این‌که این مجموعه، بخشی از زمین اجاره داده شده به خود توسط شرکت آب منطقه‌ای مازندران را به پارک حیات وحش تبدیل کرده است. مدیر این مجموعه با آوردن چهار قلاده بد و دو قلاده شیر، ادعا می‌کند که مشغول اجرای طرح «سafari» یا همان «بازدید از حیوانات در طبیعت» است، حال آن‌که هم پروژهای که مجموعه گردشگری الیمالات اجرا می‌کند، ربطی به آنچه در دنیا به عنوان Safari شناخته می‌شود، ندارد و هم از نظر سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور، زمین مذکور به صورت غیرقانونی به این مجموعه اجاره داده شده است.

ماجرا از این قرار است که در سال ۱۴۰۱ شرکت آب منطقه‌ای مازندران به نمایندگی از وزارت نیرو در قالب عقد قرارداد اجاره ۲۵ ساله، عرصه‌ای ۲۱ هکتاری را در حاشیه آب‌بندان تاریخی الیمالات به شرکت خصوصی «نونین پویا گستر سبز نور» زیرمجموعه «هلدینگ گردشگری جوانمرد» واگذار کرده است. حال آن‌که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان حقوق محیط‌زیست، براساس «قانون ملی شدن جنگل‌ها و مراتع کشور»، مالکیت تمام عرصه‌های طبیعی ایران به نمایندگی از دولت جمهوری اسلامی در اختیار سازمان منابع طبیعی قرار دارد و دو قانون «آب و نحوه ملی شدن آن» و «توزیع عادلانه آب» تنها مدیریت عرصه‌های مربوط به حریم و بستر رودخانه‌ها، آبراهه‌ها، آب‌بندان‌ها و ... را به وزارت نیرو سپرده‌اند و طبق قانون، این وزارتخانه حق ندارد که بدون

اخذ مجوز سازمان منابع طبیعی، هیچ عرصه‌ای را بی‌واسطه یا از طریق شرکت‌های آب منطقه‌ای زیرمجموعه خود به اشخاص حقیقی و حقوقی واگذار کند یا اجاره دهد. این در حالی است که مطابق بیانیه‌ای صادرشده توسط اداره کل منابع طبیعی مازندران - ساری در فروردین ۱۴۰۳ که بعد از رسانه‌ای شدن ماجرای قطع هزاران نهال و ده‌ها درخت در عرصه‌های جنگلی توسط مجموعه گردشگری الیمالات منتشر شد، «اجاره این عرصه بدون اذن قانون و بدون اخذ نظر از این اداره کل انجام شده است.» همچنین براساس این بیانیه و سایر مصاحبه‌هایی که مسئولان سازمان منابع طبیعی در این زمینه انجام داده‌اند، مجموعه گردشگری الیمالات در بهمن سال گذشته با هدف ایجاد پارکینگ، ضمن تعرض به اراضی ملی و پاکتراشی ۱.۲ هکتار عرصه جنگلی که خارج از محدوده تحت اجاره خود قرار داشته است، ۳۰ اصله درخت و حدود ۳ هزار نهال را قطع کرده است. اداره کل منابع طبیعی مازندران - ساری در فروردین‌ماه امسال و پس از رسانه‌ای شدن این ماجرا از مدیر مجموعه شکایت کرد و او نیز در اردیبهشت‌ماه برای ساعاتی بازداشت و سپس به قید وثیقه آزاد شد.

ارجاع تخلفات به مراجع قضایی

اگرچه رسانه‌ای شدن ماجرای الیمالات و البته وقوع برخی تخلفات دیگر، به عزل و سپس بازداشت مدیرکل سابق منابع طبیعی مازندران - ساری منجر شد، اما مسئولان کنونی این اداره کل همچنان معتقدند که واگذاری زمین به مجموعه گردشگری الیمالات غیرقانونی بوده است. همچنین به گفته آن‌ها، این مجموعه علاوه بر قطع گسترده درختان و نهال‌های جنگلی در بهمن ۱۴۰۲، در شهریور ۱۴۰۳ نیز تخلف دیگری را مرتکب شد که بابت آن هم از مدیر مجموعه شکایت شده است. «موسی مقیمی‌فر» سرپرست اداره کل منابع طبیعی مازندران - ساری در توضیح بیشتر در این زمینه به «پیام ما» می‌گوید: «مجموعه

مدیران مجموعه گردشگری الیمالات در حالی تبلیغ‌های گسترده‌ای را درباره اجرای پروژه Safari در فضای مجازی منتشر کرده‌اند که همین حالا پرونده تخلفات این مجموعه در مراجع قضایی استان مازندران در دست بررسی است؛ تخلفاتی از جمله پاکتراشی ۱.۲ هکتار عرصه جنگلی در شهرستان نور، قطع بیش از ۳ هزار نهال و درخت جنگلی در زمستان سال گذشته و تعرض به اراضی ملی و خاکبرداری از جنگل در تابستان سال جاری. انتشار این ویدئوهای تبلیغاتی، این ابهام را برای افکار عمومی ایجاد کرده که چطور در مجموعه‌ای که سازمان منابع طبیعی می‌گوید هیچ مجوزی برای واگذاری زمین به آن نداده و خواستار ابطال قرارداد اجاره عرصه ۲۱ هکتاری واگذارشده به آن توسط آب منطقه‌ای مازندران شده، سازمان حفاظت محیط‌زیست اجازه حضور تعدادی ببر و شیر را داده است؟

وزارت نیرو حق اجاره دادن عرصه‌های جنگلی را ندارد

«مصطفی نوری» مشاور حقوقی و پارلمانی سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور نیز در گفت‌وگو با «پیام ما» تأکید دارد که از نظر این سازمان، آنچه تا امروز در فرآیند اجرای طرح گردشگری الیمالات اتفاق افتاده، از اساس غیرقانونی بوده است و به همین دلیل، قرارداد اجاره میان شرکت آب منطقه‌ای مازندران و شرکت خصوصی مجری طرح الیمالات منتقل شده‌اند.» او البته با وجود ارائه توضیح درباره مبدأ انتقال ببرها، درباره قلاده شیر نر و یک قلاده شیر ماده هستند، دقیقاً از چه محلی و به چه شکلی به مجموعه الیمالات آورده شده‌اند، توضیح نداده است. در این میان حتی اگر فرض را بر این بگذاریم که شیرها هم مثل ببرها با مجوز دستگاه‌های ذیربط یعنی سازمان‌های محیط‌زیست و دامپزشکی به مجموعه الیمالات منتقل شده‌اند، بازهم در شرایطی که به هیچ وجه سابقه خوبی از خریداری و نگهداری حیوانات توسط باغ‌وحش‌های خصوصی در کشورمان وجود ندارد، این ابهام در ذهن افکار عمومی ایجاد می‌شود که چطور به مدیر این مجموعه خاص اجازه داده شده است در زمینی که سازمان منابع طبیعی قرارداد اجاره مربوط به آن را غیرقانونی می‌داند، گونه‌های حساسی مثل ببر و شیر را نگهداری کند؟

کنشگر محیط‌زیست در گفت‌وگو با «پیام ما» تأکید دارد که برای رفع این ابهامات، سازمان‌های محیط‌زیست و دامپزشکی کشور باید مکاتبات اداری مربوطه را که در آن‌ها، قانونی بودن فرآیند انتقال حیوانات به مجموعه گردشگری الیمالات تأیید شده است، منتشر کنند. او همچنین خواستار آن است که مستندات مربوط به معاینات دامپزشکی انجام‌شده روی این حیوانات نیز منتشر شود تا متخصصان حوزه دامپزشکی حیات وحش، علمی بودن فرآیند انتقال ببرهای باغ وحش مشهد به مجموعه الیمالات را تأیید کنند تا مشخص شود که آیا این حیوانات به بیماری خاصی مبتلا هستند یا خیر. او در توضیح بیشتر در این زمینه می‌گوید: «تعداد متخصصان دامپزشکی حیات وحش کشور از تعداد انگشتان یک دست فراتر نمرود و کسانی که در این زمینه فعالیت می‌کنند، برای همه کنشگران محیط‌زیست شناخته شده هستند. بنابراین آزمایشات حوزه و مسئولان سازمان منابع طبیعی، این تفسیر کاملاً اشتباه است و وزارت نیرو چه خودش به عنوان یک دستگاه دولتی و چه شرکت‌های آب منطقه‌ای زیرمجموعه‌اش به عنوان شرکت‌های سهامی خاص، حق اجاره دادن عرصه‌های منابع طبیعی را ندارند، چون در قانون هیچ حقوق مالکانه‌ای در اراضی ملی برای این دستگاه‌ها در نظر گرفته نشده است مشاور حقوقی سازمان منابع طبیعی نیز معتقد است که در هیچ قانونی به شرکت‌های آب منطقه‌ای، اجازه‌ای برای عقد قرارداد اجاره عرصه‌های طبیعی داده نشده است؛ بنابراین واگذاری زمین به پارک حیات وحش

شرکت‌ها در مناطق مختلف کشور برای واگذاری اراضی منابع طبیعی به طرح‌های گوناگون منعقد کرده‌اند، فاقد وجاهت قانونی است. او همچنین تأکید دارد که «طبق قانون، هر طرحی که قرار باشد در عرصه‌های منابع طبیعی اجرا شود، باید مجوز سازمان منابع طبیعی را داشته باشد و بدون مجوز این سازمان، عقد هرگونه قراردادی در عرصه‌های مذکور، غیرقانونی است. به همین دلیل، سازمان منابع طبیعی متأسفانه در برخی موارد ناچار شده است که برای ابطال قراردادهای اجاره عرصه‌های واقع‌شده در اطراف آبراهه‌ها و آب‌بندان‌ها یا ابطال سندهای صادر شده مربوط به حریم و بستر رودخانه‌ها در نقاط مختلف کشور، به مراجع ذی‌صلاح مراجعه کند.»

لزوم انتشار عمومی مکاتبات پروژه Safari توسط سازمان محیط‌زیست

علاوه بر مسائل حقوقی مربوط به نحوه واگذاری زمین به طرح گردشگری الیمالات و تخلفاتی که مجری طرح حتی در خارج از اراضی واگذارشده به خود انجام داده است، ابهام دیگری نیز درباره این طرح به‌ویژه آنچه در قالب پروژه «سafari» در حال اجرا است، وجود دارد و آن هم این‌که مدیر مجموعه گردشگری الیمالات چگونه چهار قلاده ببر و دو قلاده شیر را تهیه کرده، عرصه‌ای ۳.۵ هکتاری از زمین ۲۱ هکتاری واگذارشده به خود را فانس‌کشی کرده و طرحی را تحت عنوان «پارک حیات وحش مایا» به اجرا درآورده است؟ کورش ربیعی، مدیر نظارت بر امور حیات وحش حفاظت محیط‌زیست استان مازندران، اخیراً در مصاحبه‌ای با تسنیم در پاسخ به این سوالات گفته است که «شیرها از مازندران تأمین شده و ببرها از باغ وحش مشهد به این مجموعه منتقل شده‌اند.»

همچنین غلامرضا ابدالی، مدیرکل دفتر حفاظت و مدیریت حیات وحش سازمان حفاظت محیط‌زیست نیز در گفت‌وگو با دیده‌بان ایران ضمن تأکید بر این‌که انتقال حیوانات مجموعه گردشگری الیمالات به این مجموعه به صورت قانونی و با مجوز این سازمان انجام شده، اعلام کرده است که «چهار قلاده ببر در سال ۱۴۰۲ پس از انجام معاینات دامپزشکی و اخذ موافقت اداره کل حفاظت محیط‌زیست مازندران و اداره کل دامپزشکی استان، به مجموعه گردشگری الیمالات منتقل شده‌اند.» او البته با وجود ارائه توضیح درباره مبدأ انتقال ببرها، درباره قلاده شیر نر و یک قلاده شیر ماده هستند، دقیقاً از چه محلی و به چه شکلی به مجموعه الیمالات آورده شده‌اند، توضیح نداده است.

در این میان حتی اگر فرض را بر این بگذاریم که شیرها هم مثل ببرها با مجوز دستگاه‌های ذیربط یعنی سازمان‌های محیط‌زیست و دامپزشکی به مجموعه الیمالات منتقل شده‌اند، بازهم در شرایطی که به هیچ وجه سابقه خوبی از خریداری و نگهداری حیوانات توسط باغ‌وحش‌های خصوصی در کشورمان وجود ندارد، این ابهام در ذهن افکار عمومی ایجاد می‌شود که چطور به مدیر این مجموعه خاص اجازه داده شده است در زمینی که سازمان منابع طبیعی قرارداد اجاره مربوط به آن را غیرقانونی می‌داند، گونه‌های حساسی مثل ببر و شیر را نگهداری کند؟

کنشگر محیط‌زیست در گفت‌وگو با «پیام ما» تأکید دارد که برای رفع این ابهامات، سازمان‌های محیط‌زیست و دامپزشکی کشور باید مکاتبات اداری مربوطه را که در آن‌ها، قانونی بودن فرآیند انتقال حیوانات به مجموعه گردشگری الیمالات تأیید شده است، منتشر کنند. او همچنین خواستار آن است که مستندات مربوط به معاینات دامپزشکی انجام‌شده روی این حیوانات نیز منتشر شود تا متخصصان حوزه دامپزشکی حیات وحش، علمی بودن فرآیند انتقال ببرهای باغ وحش مشهد به مجموعه الیمالات را تأیید کنند تا مشخص شود که آیا این حیوانات به بیماری خاصی مبتلا هستند یا خیر. او در توضیح بیشتر در این زمینه می‌گوید: «تعداد متخصصان دامپزشکی حیات وحش کشور از تعداد انگشتان یک دست فراتر نمرود و کسانی که در این زمینه فعالیت می‌کنند، برای همه کنشگران محیط‌زیست شناخته شده هستند. بنابراین آزمایشات حوزه و مسئولان سازمان منابع طبیعی، این تفسیر کاملاً اشتباه است و وزارت نیرو چه خودش به عنوان یک دستگاه دولتی و چه شرکت‌های آب منطقه‌ای زیرمجموعه‌اش به عنوان شرکت‌های سهامی خاص، حق اجاره دادن عرصه‌های منابع طبیعی را ندارند، چون در قانون هیچ حقوق مالکانه‌ای در اراضی ملی برای این دستگاه‌ها در نظر گرفته نشده است مشاور حقوقی سازمان منابع طبیعی نیز معتقد است که در هیچ قانونی به شرکت‌های آب منطقه‌ای، اجازه‌ای برای عقد قرارداد اجاره عرصه‌های طبیعی داده نشده است؛ بنابراین واگذاری زمین به پارک حیات وحش

الیمالات، می‌تواند به کارشناسان حقوقی کمک کند که متوجه شوند آیا طرحی که ماه‌هاست جنجال‌های زیادی درباره آن مطرح شده، قانونی بوده است یا خیر. مکاتباتی که در این زمینه انجام شده، قطعاً مسائل محرمانه و امنیتی نیستند که قابل انتشار نباشند.»

سafari؛ فریب تبلیغاتی مدیران مجموعه الیمالات

موضوع قابل توجه دیگر این است که آنچه این روزها در الیمالات اجرا می‌شود، صرفاً بازدید از حیات وحش در محیطی شبیه باغ وحش است، نه «سafari»؛ در واقع، چیزی که در دنیا به عنوان Safari شناخته می‌شود، رفتن به محیط طبیعی یا خودروهای آفرود برای دیدن حیوانات در زیستگاه اصلی خودشان است، اما در مجموعه گردشگری الیمالات، حیوانات غیربومی به صورت مصنوعی در یک محیط محصور و نه در طبیعت بکر نگهداری می‌شوند. باقری نیز به عنوان یک کنشگر محیط‌زیست و حیات وحش تأکید دارد آنچه به عنوان Safari در الیمالات مطرح می‌شود، یک فریب تبلیغاتی است، حال آن‌که در تمام ویدئوهای تبلیغاتی ساخته‌شده برای این مجموعه، از واژه «سafari» استفاده شده است، اما بازدید از حیوانات غیربومی در محیط محصور، به هیچ وجه Safari به حساب نمی‌آید.

باقری به سابقه بد باغ‌وحش‌های کشورمان در نگهداری از ببرها اشاره و یادآوری می‌کند: «در دهه ۸۰ دو قلاده ببر سیبری که گونه‌ای نزدیک به ببر هیرکانی یا همان ببر مازندران است با دو قلاده پلنگ ایرانی با کشور روسیه معاوضه شدند. در ابتدا قرار بود که این ببرها در میانکاله نگهداری شوند و از آن‌ها توله‌گیری شود و به منطقه معرفی شوند، ولی چون این پروژه دارای یک طرح بسیار عقیم بود، ببرها در نهایت به باغ‌وحش معرفی شدند که هر دو هم بر اثر ابتلا به بیماری تلف شدند. این در حالی است که روسیه توانست از پلنگ‌ها توله‌گیری کند و هنوز هم از آن‌ها نگهداری می‌کند.»

سوال دیگری که درباره طرح گردشگری الیمالات وجود دارد، این است که اگر مجریان این طرح و هلدینگ خصوصی پرقدرت حامی آن‌ها، قصد داشتند که مردم را در طبیعت ایران به دیدن حیوانات ببرند، چرا حیوانات کشورهای دیگر را به صورت مصنوعی در یک محوطه محصور قرار داده‌اند و شرایط را فراهم نکرده‌اند که دوستداران حیات وحش در همان مازندران یا دیگر استان‌های ایران، به دیدن گونه‌های جانوری در زیستگاه‌های اصلی خودشان بروند؟ باقری معتقد است که اگر هدف صادقانه‌ای پشت اجرای طرح Safari در الیمالات وجود داشت، این مجموعه می‌توانست با کمک سازمان محیط‌زیست، به‌طور مثال، مسیریایی را در پارک ملی توران استان سمنان مشخص کند و مردم را برای تماشای گورخرها به دل طبیعت ببرد.

این کنشگر محیط‌زیست البته تأکید دارد که این فقط یک پیشنهاد است و اگر قرار بر اجرای پروژه Safari در طبیعت ایران باشد، زیستگاه‌های متعددی در کشورمان وجود دارد که می‌تواند برای این کار مناسب باشد. اما مجریان طرح به‌جای این‌که مردم را با حیات وحش ایران آشنا کنند، گونه‌های غیرایرانی را وارد محوطه‌ای محصور کرده‌اند و یک عرصه جنگلی را به شکلی ابهام‌آمیز به اختیار خود در آورده و محصور کرده‌اند. به گفته باقری، وقتی ابهامات گوناگونی نسبت به نحوه دریافت اراضی واقع‌شده در حاشیه آب‌بندان الیمالات توسط سرمایه‌گذار طرح وجود دارد و سازمان منابع طبیعی به عنوان متولی حفاظت از جنگل‌ها اعلام کرده است که با این طرح مخالف است، حتماً می‌توان نسبت به قانونی و صحیح بودن فرآیند انتقال ببرها و شیرها به این مجموعه تردید کرد و به همین دلیل است که اسناد و مکاتبات مربوطه حتماً باید منتشر شود.

انتشار عمومی اسناد مربوط به انتقال حیوانات موجود در مجموعه گردشگری الیمالات، مطالبه مهمی است که باید در کنار لزوم رسیدگی سریع‌تر به شکایت اداره کل منابع طبیعی مازندران از مدیر مجموعه در دستگاه قضایی و پیگیری درخواست این اداره کل از استانداری مازندران برای ابطال قرارداد اجاره عرصه ۲۱ هکتاری واگذارشده، مورد توجه دستگاه‌های ذیربط قرار بگیرد. مجموعه ابهامات متعلق به سازمان منابع طبیعی و گردشگری الیمالات نشان می‌دهد که حتی اگر این طرح ظاهری قانونی داشته باشد، احتمالاً هدفی صادقانه ندارد، زیرا در ماه‌های گذشته برای اجرای پروژه‌ای که با عنوان Safari معرفی می‌شود، تخلفات گوناگونی از جمله تعرض به اراضی ملی، قطع درختان، پاکتراشی جنگل و خاکبرداری غیرقانونی در عرصه‌های جنگلی توسط مجری طرح رخ داده است.

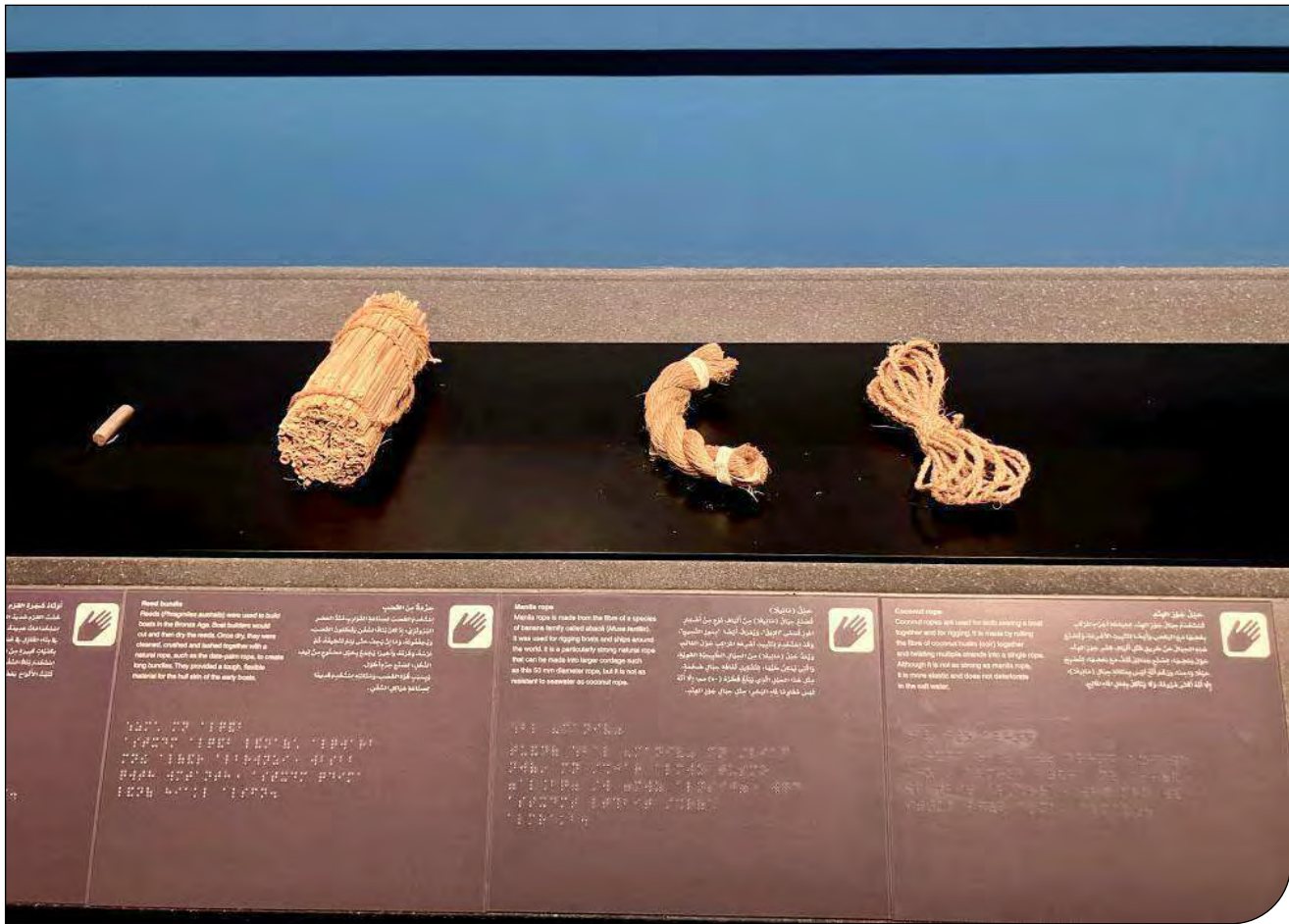
یک حقوقدان: وزارت نیرو چه خودش به عنوان یک دستگاه دولتی و چه شرکت‌های آب منطقه‌ای زیرمجموعه‌اش به عنوان شرکت‌های سهامی خاص، حق اجاره دادن عرصه‌های منابع طبیعی را ندارند

یک مقام مسئول: اداره کل منابع طبیعی مازندران - ساری در هیچ زمانی هیچ گونه مجوزی به طرح گردشگری الیمالات نداده است

مشاور حقوقی سازمان منابع طبیعی: در هیچ قانونی به شرکت‌های آب منطقه‌ای، اجازه‌ای برای عقد قرارداد اجاره عرصه‌های طبیعی داده نشده است؛ بنابراین، همه قراردادهایی که این شرکت‌ها در مناطق مختلف کشور برای واگذاری اراضی منابع طبیعی به طرح‌های گوناگون منعقد کرده‌اند، فاقد وجاهت قانونی است

نمایشگاه جهانی صنایع دستی ایران

۱۶۵

بررسی شرایط دسترس‌پذیری موزه‌ها برای افراد با شرایط خاص، فاصله معنادار موزه‌های ایران با استانداردهای دنیا را نشان می‌دهد

لمس میراث در تاریکی

با ایجاد یک رمپ یا نصب یک تابلوی خط بریل درباره کلیات یک موزه، دسترس‌پذیری محقق نمی‌شود

حدود ۲۰ دقیقه زمان می‌برد تا در اتاقی کاملا تاریک کاوش کنی، اشیای موجود در آن را بدون آنکه بینی لمس کنی و برای چند دقیقه خودت را جای افرادی بگذاری که توانایی دیدن ندارند، همه این‌ها در موزه علم و فناوری در کشور برمه سابق و میانمار امروزی اتفاق می‌افتد.

رقابت بین کشورهای اروپایی و آسیایی در این زمینه بالاگرفته است و حتی کشورهای جهان سوم نیز سعی می‌کنند در این زمینه پیشتاز باشند با این وجود ارائه خدمات گردشگری دسترس پذیر در کشور ما به کندی پیش می‌رود. بسیاری از کارشناسان و راهنمایان فعال توره‌های گردشگری به این موضوع اذعان دارند و معتقدند ایران در ارائه خدمات گردشگری دسترس پذیر فقیر و بسیار ضعیف است و برخی از هتل‌ها با ایجاد یک رمپ یا در اختیار گذاشتن یک ویلچر برای معلولان این‌عنوان را به خدمات خود اضافه می‌کنند. از بین معهود موزه‌های ایران که برای دسترس پذیر بودن تلاش می‌کنند، می‌توان به موزه صلح و موزه ملی ایران اشاره کرد.

لک **فقر امکانات گردشگری دسترس‌پذیر در ایران**
عدم دسترسی معلولان به نوبیگیشن، فضاهای شهری مناسب سازی شده از جمله نبود مسیر تردد و چراغ‌های راهنمای ویژه تا عدم تجهیز هتل‌ها و موزه‌ها به رمپ،

دسترس پذیر در ایران اذعان و به چند مورد در این زمینه اشاره می‌کند: «اجرای تور گردشگری برای معلولان نیازمند مشخص بودن یک مسیر تردد ویژه است که در خوزستان مسیرهایی ویژه نابینایان شهری در نظر گرفته شده است اما در بسیاری مواقع همین مسیر با ساخت و ساز یک ساختمان مسدود شده است. خیابان‌های شهر نیز فاقد چراغ‌های راهنمایی مخصوص عبور نابینایان و معلولان است. باید ابتدا زیرساخت‌های گردشگری شهری برای معلولان شکل بگیرد تا موزه‌ها و اماکن دیگر هم نسبت به این موضوع تجهیز شوند. به جز معدودی از موزه های کشور، فضاهای موزه‌ای دیگر چیزی برای عرضه به نابینایان ندارند. موزه ملی دو میز از مولاژهای آثار در حال نمایش را برای نابینایان در دسترس قرار داده که در نوع خود ارزشمند است اما کافی نیست. از طرفی با ایجاد یک رمپ در هتل یا نصب صرفا یک تابلوی خط بریل درباره کلیات یک موزه، آن مکان دسترس پذیر نمی‌شود. موزه دسترس پذیر نیازمند نوبیگیشن، مولاژ و ماکت‌های آموزشی، راهنمای آموزش دیده و بسیاری از مسائل دیگر است به همین جهت ما موزه تمام دسترس‌پذیری در کشورمان نداریم.»

با وجود آنکه موزه‌های کشورمان در این زمینه پیشرفت چندانى نداشتند، اما کشورهای در حال توسعه سعی کرده‌اند از تجربه کشورهای اروپایی به خوبی استفاده کنند و حتی در برخی زمین‌ها فراتر هم رفته‌اند. کشور عمان در موزه ملی خود در شهر مسقط سعی کرده تمام امکانات ویژه گردشگری دسترس‌پذیر را برای کلیه گردشگران فراهم کند به همین دلیل در بخش‌های مختلف موزه توضیحات لازم به خط بریل پایین هر ویترین مربوط به آثار نصب شده است. همچنین امکان لمس برخی از آثار موزه‌ای از جمله ساخت مولاژ سنگی مشابه شی‌ای با قدمت ۵ هزار سال و ماکت‌هایی از قلعه‌های تاریخی شهرهای

مولاژ یا ماکت‌های آموزشی، همچنین عدم آموزش کافی به راهنمایان توره‌ای گردشگری مواردی هستند که «علی خرازی» راهنمای تور درباره مشکلات موجود در گردشگری دسترس پذیر در کشورمان به آن اشاره می‌کند. او که به واسطه همکاری‌اش با یکی از مراکز نابینایان تصمیم می‌گیرد توره‌های گردشگری ویژه نابینایان را از سال ۱۳۹۴ اجرا کند، درباره تجربه‌هایش می‌گوید: «زمانی که از من خواسته شد تا توره‌ای گردشگری ویژه نابینایان را برگزار کنم، سعی کردم در این زمینه تجربه‌های خودم را با سایر گردشگران آن را در قالب یک کار تیمی به انجمن توره‌ای گردشگری اعلام کردیم و با کمک برخی از راهنمایان گردشگری نخستین تور ویژه نابینایان در سال ۱۳۹۵ در موزه هفت تپه و سایت چغازنبیل در خوزستان اجرا شد. بعد از آن چندین تور دیگر برگزار شد و سال گذشته مسیر گردشگری دسترس‌پذیر با امکانات ویژه معلولان و تهیه ماکت‌ها و مولاژهای آثار موزه‌ای تعریف شد.»

خرازی به فقیر بودن امکانات گردشگری کشور همسایه نزدیک ایران که این روزها گردشگران بسیاری را به خود جذب کرده است نیز تلاش می‌کند گردشگری دسترس پذیر را اجرایی کند. موزه تاریخی ارمستان یکی قدم از طراحی ماکت و مولاژ فراتر رفته است و نمونه‌ای از نخستین کتشی چرمی دنیا که در موزه نگهداری می‌کند، شبیه سازی کرده و در دسترس بازدید کنندگان قرار داده تا بتوانند با آن قدم بردارند و حس

و حال انسان‌هایی که با پوشیدن همین کفش کارهای روزانه خود را انجام می‌دادند تجربه کنند. همچنین سیر تحولات تاریخ این کشور به شکل صوتی برای مخاطبان موزه از جمله نابینایان پخش می‌شود. به گفته خرازی تنها موزه‌ای که در ایران مدتی برای نابینایان تجهیز شد، موزه کارآموزان صنعت نفت آبادان بود و مدت کوتاهی مسیر گردشگری برای آن تعریف شد که بعد از مدتی طرح خوابید. به طور کلی محیط‌های صنعتی و موزه‌های جنگ بهترین مکان‌هایی هستند که نابینایان می‌توانند تجربه خوبی داشته باشند و با لمس اشیاء درک درستی از فضای آن موزه به دست بیاورند.

او می‌گوید: «ما در خوزستان سعی کردیم روی موزه هفت تپه کار کنیم و در حال حاضر اوضاع آن کمی برای نابینایان بهتر شده و ماکت‌های استانداردى از چغازنبیل مولاژهایی از سفال‌های دوره عیلامی برای موزه تهیه شده است با این حال هزینه تهیه مولاژ و ساخت ماکت بالا است. از طرفی ما برای برگزاری توره‌ای معلولان و نابینایان نیازمند اتوبوس‌های ویژه هستیم که متأسفانه بخش گردشگری ما فاقد چنین اتوبوس‌هایی است به همین دلیل برگزاری توره‌ای ویژه معلولان کار واقعا دشواری است و هر راهنمایى وارد کار در این حوزه نمی‌شود. در استان خوزستان ۳۲ راهنما برای برگزاری توره‌ای ویژه نابینایان و معلولان آموزش دیده‌اند. حتی مراکزى که به این قشر خدمات می‌دهند هم در این زمینه آموزش دادیم، از جمله یکی از هنرمندان احرام بافی نیز در کلاس‌های آموزشی مربوطه شرکت کرد تا گردشگران نابینا را با چگونگی شکل‌گیری یکی از صنایع دستی کشورمان آشنا کند اما راهنمایان دیگر وارد این حوزه نشدند و برگزاری این تورها را ادامه ندادند چرا که در این زمینه با چالش‌های بسیاری روبرو هستیم و اجرای آن کار دشواری است.»

لک **لمس موزه برای نابینایان**

به گفته این راهنمای تور، نابینایان در گردشگری دسترس پذیر جزء مشتریان وفادار هستند و ضعف بزرگ آژانس‌های ما عدم سرمایه‌گذاری روی این افراد است در حالی که آنان بعد از شرکت در یکی از تورها تبدیل به مشتری ثابت می‌شوند. آقدر استقبال از توره‌ای نابینایان پرشور بوده که در بسیاری مواقع با کمبود جا مواجه شدند. تور اولی که خرازی اجرا کرده با حضور ۱۸ نفر، تور دوم با حضور ۱۵ نفر و تور سوم و چهارم به ترتیب با حضور ۲۲ و ۲۳ نفر برگزار شده است اما امکان پذیرش بیش از این تعداد افراد وجود نداشته زیرا خارج از ظرفیت استاندارد بوده است.

خرازی معتقد است: «اجرای توره‌ای ویژه نابینایان نیازمند حضور حدود ۱۰ راهنما است که این امر مستلزم هزینه بالایی است و همه توانایی پرداخت این مبلغ را ندارند. پس چه ارگانی باید از چنین برنامه‌هایی حمایت کند؟ بهزیستی از برگزاری چنین برنامه‌هایی حمایت نمی‌کند. میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری هم

حمایتش به شکل معنوی است. مسولیت برگزاری چنین تورهایی نیز بسیار سنگین است و فشار زیادی به راهنمایان وارد می‌کند. برای مثال در یکی از تورها دو گردشگر نابینا در حین بازدید از کاروانسرای شوشتر درخواست کردند که با لباس محلی عکس یادگاری بگیرند و راهنمای تور که خیلی هم خاتم صبوری بود کمک کرد تا گردشگران این لباس‌ها را بپوشند و عکس بگیرند که این کار انرژی زیادی از او گرفت.»

«نابینا دوست دارد حضور در محیطی را تجربه کند که تا کنون درکی از آن نداشته است و یکی از آن محیط‌ها موزه است. اوایل که به نابینایان می‌گفتم برنامه بازدید از موزه داریم، پاسخ می‌دادند موزه به چه درد ما می‌خورد؟ ما که نمی‌توانم اشیای آن را لمس کنیم. اما بعد از بازدید از موزه و لمس ماکت چغازنبیل می‌گفتند کسی ما را تا به حال موزه نیاورده است. بازدید از موزه‌ها برای نابینایان بسیار لذت بخش بود و هنوز هم پیگیر برنامه بعدی هستند؟ نابینایان بیشتر از موزه‌ها از محوطه‌های ورزشی لذت می‌برند. مثلا برای اولین بار که آنان را به سالن بسکتبال بردیم، سید بسکتبال را پایین آوردیم تا آن را لمس کنند. حتی یکی از نابینایان درخواست کرد که بلندش کنیم تا سید بسکتبال را از ارتفاع واقعی آن لمس کند و زمانی که درخواستش محقق شد از خوشحالی قهقهه می‌زد.» خرازی به این موارد به عنوان تجربه نابینایان از شرکت در توره‌ای گردشگری اشاره می‌کند.

به گفته او موزه تمام دسترس ناپذیر در کشور ما وجود ندارد. با این حال نشانه‌هایی از این عنوان در برخی از اماکن گردشگری دیده می‌شود. استفاده از هوش مصنوعی در صنعت گردشگری کار را برای معلولان آسان‌تر می‌کند اما استفاده از این قابلیت در کشور ما به کندی پیش می‌رود. در برخی از موزه‌های کشور آلمان با استفاده از هوش مصنوعی به پرسش‌های گردشگران پاسخ داده می‌شود که این امر کار را برای نابینایان و کودکان ساده می‌کند. در کشور ما نیز اخیرا یک ایستگاه هوشمند گردشگری در منطقه فرهنگی و گردشگری عباس‌آباد راه‌اندازی شده است و چندین ربات در این زمینه به کار گرفته شده‌اند. حتی گردشگران این امکان را دارند که پرسش‌های خود درباره گردشگری شهری را از رباتی به نام «موسیو» بپرسند و منتظر پاسخ‌شان باشند. با وجود آنکه استفاده از هوش مصنوعی در صنعت گردشگری کاربردهای فراوانی دارد اما نیازمند ایجاد زیرساخت‌ها و به‌روبروی از آن است.

یکی دیگر از ظرفیت‌هایی که در کشور ما به وفور یافت می‌شود، استفاده از ظرفیت صنایع دستی در ایجاد زیرساخت‌های گردشگری دسترس‌پذیر است چرا که ساخت مولاژهای کوچک و ماکت بناهای تاریخی به راحتی توسط هنرمندان و صنعتگران صنایع دستی انجام شدنی است اما نیازمند صرف زمان و هزینه است که باید تا چه اندازه اولویت دارد.

خبر

با وجود هشدارهای پی‌درپی کارشناسان و مسئولان و انفعال وزارت میراث فرهنگی:

کعبه زرتشت در حال فرو ریختن است

دارد و اگر به سرعت این کارها انجام نشود دیگر نمی‌توان بنای کعبه زرتشت را نجات داد چون احتمال سقوط برخی از سنگ‌ها وجود دارد. کتیبه‌ها نیز درحال از بین رفتن است» اما به گزارش مهر با گذشت چند ماه از این گفتگو همچنان اقدام موثری برای نجات این بنا صورت نگرفته است. در هفته‌های اخیر هم کارشناسان و مسئولان در خصوص وضعیت این بنا اظهار نظر کرده و در خصوص وخامت شرایط سخن گفته‌اند اما همچنان خبری از انجام اقدامی موثر نیست.

این بنا ساتنی‌متری حرکت کند خطرناک است، چون بلوک سنگی است. تشخیص زمین شناس‌ها این بود که ترک‌های موییکنی که روی بنا و روی دیوارها در یک امتداد و در یک راسته ایجاد شده، بسیار خطرناک است و روی بنا تاثیر می‌گذارد. کعبه زرتشت به حفاظت، مرمت و پایش اضطراری نیاز دارد. سنگ‌های آن متلاشی شده است و باید رانش‌های آن کنترل شود» مسگرى چاوردی در ادامه در خصوص شرایط بنا هشدار داده و گفته بود: «این بنا دیگر نمی‌تواند به این شکل ادامه دهد. مهمترین کتیبه دوره ساسانی که تاریخ مملکت است در کعبه زرتشت قرار دارد. کل جغرافیای ایران که حفاظت ایران را در تاریخ، اثبات می‌کند در اینجا به زبان یونانی، اشکانی، پهلوی ساسانی قرار دارد. همه پنجره‌های نیمه روشن بنا باید مرمت شوند. سنگ یکی از پنجره‌ها کاملاً فروپاشیده و بخش دیگری رطوبت نفوذ کرده است. یک بخش از این پنجره سیاه شده که نشان می‌دهد تخریب در حال اتفاق است. شکاف‌ها و ترک‌هایی که در کعبه زرتشت ایجاد شده، خطرناک است. باید به سرعت و به آن رسیدگی شود. پایش بنا بسیار اهمیت

<div><div></div>نوبت اول</div>	
<div><div></div>اداره ثبت اسناد و املاک استان کرمان</div>	
<div><div></div>اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملك رودبارجنوب</div>	
<div><div></div>هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div>	
<div><div></div>آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۳/۵۱/۴-۱۴۰۳۶۰۳۱۹۰۲۹۰۱۵۴۸ هیات اول هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملك رودبار جنوب تصرفات مالکانه بلامعارض خانم خدیجه سنجری پور فرزند خدامراد بشماره شناسنامه ۴ صادره از رودبار جنوب در يك قطعه زمین مزروعی به مساحت ۹۷۰۰ متر مربع پلاک ۱۱۱۷ فرعی از ۱۹۰ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۱ فرعی از ۱۹۰ اصلی واقع در رودبار جنوب اراضی میش پدام بخش ۴۶ کرمان خریداری از مراد سالمی محرز گردیده است.لذا؛ به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.</div>	
<div><div></div>تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۳/۸/۱۶</div>	
<div><div></div>تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۸/۳۰</div>	
<div><div></div>ایوب عابد زاده</div>	
<div><div></div>رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان رودبار جنوب</div>	
<div><div></div>شماره آگهی : ۱۸۲۰۰۲۸</div>	

معاون فنی سازمان تعاونی روستایی از بازتعریف نقش تعاونی‌ها در توسعه اقتصاد روستایی خبر داد

«دلالی» جای تعاون را می‌گیرد

دولت می‌گوید باید برای افزایش قدرت تعاونی‌ها چاره‌اندیشی شود، کارشناسان می‌گویند به همان قوانین موجود عمل کنید

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

تسهیلات به این تعاونی‌ها اختصاص یابد. به‌منظور تجمع سرمایه‌های خرد مردمی و حمایت از اقشار مستضعف، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مکلف است با همکاری بانک مرکزی و وزارت اقتصاد، آیین‌نامه تشکیل و توسعه تعاونی‌های اعتبار را ظرف مدت یک سال پس از تصویب این برنامه به تأیید هیئت وزیران برساند.به‌منظور محرومیت‌زدایی و توسعه بخش تعاون مبتنی‌بر تجربه‌های موفق بخش تعاون، وزارت نیرو مکلف است طرح‌های آبرسانی و انتقال انرژی به نقاط محروم، روستایی و مرزی را از طریق شرکت‌های تعاونی توسعه و عمران شهرستانی انجام داده یا واسپاری کند و گزارش سالیانه آن را به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و اتاق تعاون ایران ارائه کند.»

پیشنهادهایی که به نظر چندان به کار برنامه‌نویسان نیامد.

لک دولت برنامه دارد

۱۴ آبان امسال معاون امور فنی و بازرگانی سازمان مرکزی تعاون روستایی ایران با تاکید بر لزوم بازتعریف نقش تعاونی‌ها در توسعه اقتصاد روستایی از ساختار تعاون به عنوان کلید حل مشکلات حاکم بر تولید روستایی نام برد و گفت: «آسیب‌شناسی روستاها نشان می‌دهد، باوجوداینکه بعد از انقلاب اسلامی به اغلب روستاها برق، آب، آسفالت، بهداشت و مدرسه بردیم، این روستاها روزبه‌روز خالی‌تر شدند. دلایل متعددی باعث این اتفاق شده است. خشک‌سالی یکی از این دلایل است و خرد شدن اراضی دلیل بسیار مهم‌تری است. دلیل اصلی این اتفاق این است که ما آن‌طور که باید و شاید نتوانستیم تعاونی‌های فراگیر زیرمجموعه سازمان تعاون روستایی را بر روستاها حاکم کنیم.»

ایانا، خیرگزاری کشاورزی و روستایی ایران به نقل از «مرتضی معتمد» نوشت: «تعاونی‌های زیرمجموعه سازمان تعاون روستایی، تعاونی‌های بزرگی هستند که کل دهستان را دربر گرفته و تمام روستاییان ساکن در روستاهای این دهستان باید در همان تعاونی عضو شوند و نمی‌توانند از منظر سازمان تعاون روستایی تعاونی جدایی داشته باشند. زمانی که این تعاونی‌ها منحل می‌شوند، امکان تقسیم اموال و دارایی‌های آن‌ها وجود نداشته، و با مدیریت سازمان تعاون روستایی به‌عنوان نماینده دولت، به تعاونی‌های مشابه و نزدیک‌تر واگذار می‌شوند. این ساختار بسیار خوب و کارآمدی از تعاونی است ولی من اقرار می‌کنم که ما نتوانسته‌ایم تعاونی‌ها را آن‌طور که بایدو شاید در روستاها مؤثر کنیم.»

لک اتخاذ سیاست‌های جدید

به گفته معتمد از دلایل این عدم توفیق، این است که شرکت‌های تعاونی را الزام کردیم که مدیرعامل را از بین سهامداران انتخاب کنند. این کار برای زمانی که اعضای تعاونی به بلوغ اقتصادی و فرهنگی رسیدند بسیار خوب است و باید انجام شود: «ولی ماده ۱۱ قانون تغییر نام وزارت کشاورزی به ما اجازه داده و مکلف می‌کند که برای تصدی پست‌های مدیرعاملی تعاونی‌های روستایی و کشت و صنعت‌ها از کارکنان رسمی آموزش‌دیده خودمان کسی را اعزام کرده، و این کارکنان باوجوداینکه کارمند دولت هستند می‌توانند مدیرعاملی این شرکت‌ها را بر عهده بگیرند. این افراد بر اساس سیاست‌های دولت، تعاونی را اداره کرده و پیش می‌برند تا توفقی در کار نباشد. ولی متأسفانه این مدیرعاملان خوب آموزش‌دیده که مسائل کشاورزی را حل‌وفصل می‌کردند؛ در یک نگاه برگرفته از عدم درک درست از قوانین، از تعاونی‌ها فراخوانده شدند و بدون در اختیار داشتن شغل تخصصی به بدنه دولتی بازگشتند؛ و مدیرعاملی این شرکت‌های تعاونی به روستاییانی سپرده شد که برای اتخاذ این پست دانش و آمادگی نداشتند و یا گاهی منافع شخصی یا یک روستا را به منافع دهستان ترجیح می‌دادند. این باعث فاصله گرفتن ما از نقطه مطلوبیت تأثیر تعاونی‌ها شد. طبق اساسنامه سازمان مرکزی تعاون روستایی، تعاونی‌ها مکلف به تأمین نیازمندی‌های معیشتی و حرفه‌ای اعضا هستند. بر این اساس از اوایل انقلاب تا سال‌های منتهی به پایان دهه هفتاد، این تعاونی‌ها بودند که تولیدات کشاورزان را جمع‌آوری، طبقه‌بندی و فرآوری کرده و در بازار شهرهای بزرگ عرضه می‌کردند. پول کشاورزان را بازمی‌گرداندند و کشاورزان نیز کالاهای مصرفی خود را از فروشگاه‌های تعاونی دریافت می‌کردند. از محل تجمع سرمایه‌های خرد کشاورزان منایعی حاصل می‌شد که می‌توانست منابع پرداخت تسهیلات به کشاورزان را فراهم کند. زمانی

که ما کم‌کم تعاونی‌ها را مورد بی‌مهری قرار داده و مدیران عامل آموزش‌دیده را از این ساختار جدا کردیم، تعاونی‌ها تحت عنوان فریبنده ولی مخرب خودگردان شدن، نفوذ و برد خود را از دست دادند و دلالت جایگزین این تعاونی‌ها شدند.»

به گفته معتمد با این اوصاف به نظر می‌رسد با توجه به نقش کارآمد اقتصاد تعاونی در توسعه فعالیت‌های روستایی، جای آن دارد که دراین‌ارتباط سیاست‌های جدیدی اتخاذ شده و برای افزایش قدرت تعاونی‌ها در مناطق روستایی با هدف تجمع سرمایه‌های خرد چاره‌اندیشی شود.

با وجود گفته‌های معتمد کارشناسانی هستند که فکر می‌کنند کلاف سردرگم تعاونی در کشور به ویژه در بخش روستا و عشایر به این سادگی و براساس چنین سیاست‌های دستوری باز نمی‌شود. «فضل خرم» مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های عشایری دامداران کشور یکی از این کارشناسان است. به گفته خرم انتظاری که از تعاونی‌ها داشتیم در زمان جنگ کاملاً برآورده شد و بعد از جنگ چون بسیاری ازتعاونی‌ها کاربرد یا فعالیتشان تغییر کرده بود برای مدت مدیدی سردرگم بودند؛ افرادی که در این تعاونی‌ها حضور پیدا کرده‌بودند براساس الزامات بود نه براساس تمایلات یا تخصص و تجربه.حتی عضویت در تعاونی براساس نیاز ایجاد شده نبود. عموماً یا موضوع کالای حواله‌ای مطرح بود یا واگذاری زمین یا شرایطی مانند اینها. در مورد تعاونی مصرف دقیقاً این بود که دولت خدماتی را به مردم می‌رساند و به همین دلیل عضو تعاونی شدند که از آن خدمات استفاده کنند.»

لک یک‌بام و دو هوا

به گفته خرم عضویت در تعاونی‌ها براساس دانش و آگاهی و نیازایجاد شده نبوده است: «در تمام ادوار برنامه آنچه که در قانون مطرح شده با آنچه عمل شده‌است متفاوت است. قانون دولت را مکلف کرده است که ساز و کارش را چنان طراحی کند کخ تعاونی‌ها ۲۵ درصد اقتصاد کشور را مدیریت کنند. این اتفاق نیفتاد و پس از آن هم کسی نیامد بررسی کند که چرا این عدد ۲۵ درصد به ۵ درصد یا کمتر از آن رسیده است. آمار دقیق در دسترس نیست. این مسائلی که گفتم تا امروز هم تداوم دارد. همچنین به رغم اینکه در قانون در مورد منابع تسهیلاتی هم آمده است که بانک‌ها موظفند ۵ درصد منابع تسهیلاتی را در اختیار تعاونی‌ها قرار دهند. اما مقررات بانکی به گونه‌ایست که اختیار عمل نکردن به این قانون را هم دارند.»

۱۰۴ هزار تعاونی فعال در کشور وجود دارد که حدود ۲ میلیون اشتغال دارد. خرم می‌گوید: «ساختار تعاونی ما به گونه‌است که به طور متوسط هر تعاونی ۱۹ اشتغال ایجاد می‌کند. در دنیا این عدد ۹۶ است. همین عدد نشان می‌دهد که تعداد تعاونی ما نسبت به متوسط دنیا بالا و عملکرد آن اندک است. در اکثر کشورهایی که سهم تعاون در اقتصادشان بسیار چشمگیر است و تقریباً ۲۰ درصد اقتصاد کشورشان در اختیار تعاونی‌هاست. کمتر از ۱۰ هزار واحد تعاون دارند. یعنی افراد براساس نیاز تعاونی تشکیل داده‌اند و دولت هم وقتی در بسیاری امور مانند تسهیلات آنان را از اولویت قید می‌کند این اولویت حقیقی است نه فقط روی کاغذ.»

خرم توضیح می‌دهد که برنامه ۵ ساله ششم توسعه کشور مباحث مطلوبی در مورد تعاونی‌ها قید کرده بود: «یکی از آن موارد واگذاری امور تصدی گری و عملیاتی را برای تحقق سهم ۲۵ درصدی پیشبینی کرده بود اما هیچ کدام انجام نشد. در خصوصی سازی یک تشکل اقتصادی می‌بیند. در بسیاری از این خصوصی‌سازی‌ها شرایط طوری مطرح می‌شود که دولت اساساً ظرفیت ورود به آن را ندارد. تعاونی‌های ما تعاونی‌ها ضعیفی هستند و طبیعی هم هست مگر در دانشگاه‌ها ما مقدر اصول مدیریت تعاونی تدریس می‌شود؟»

به باور خرم قطع زنجیره یکی دیگر از آفات تعاونی‌های ایران به ویژه در بخش کشاورزی است: «در همین زمینه اگر ما بخواهیم در تعاونی عشایری کاری بنیادی انجام دهیم ۵ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز داریم. من نمی‌گویم دولت تامین اعتبار کند و آن را دور بیندازد. نه بانک‌ها را مکلف به پرداخت تسهیلات کند بعد دستگاه‌های نظارتی را در نظارت بر عمل زنجیره فعال کند. دولت این کار را که انجام نمی‌دهد بلکه تعاونی‌های تولید فقط با نوسان قیمت مواجه هستند.»

«پالیزان شکست خورد». این جمله را «نوروز قزل» می‌گوید. نوروز که عضو هیات مدیره و مدیرعامل سابق تعاونی «پسته وحشی پالیزان» با هزار عضو حقیقی است: «منی‌شد. شرایط اقتصادی به مردم فشار می‌آورد. پسته‌ها را نارس می‌چینند و به دلال‌ها می‌دهند. دلال‌ها آن را مشهد و از آنجا به افغانستان می‌فرستند.»

لک سرنوشت زعفران

پالیزان دهستانی در شهرستان مراوه تپه استان گلستان است که قرار بود با تاسیس این تعاونی از یک نعمت خدادادی یعنی روش درخت‌های پسته وحشی توسعه اقتصادی پیدا کند اما نشد. نوروز می‌گوید: «تعاونی می‌گوید با پسته‌ها برسد بعد چیده شود قیمتش کیلویی ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار تومان فرق دارد. پسته وحشی یک محصول ارگانیک است. یعنی نه سم می‌خورد نه کود همه جای دنیا طرفدار دارد. اما ما هم در تعاونی ناچار به فروش فله آن بودیم و البته هستیم. پسته وحشی همان سرنوشتی را دارد که زعفران ایران پیدا کرده است. از ایران خریداری می‌شود اما در جای دیگر فرآوری، بسته بندی و برند سازی می‌شود. تمام دنیا پسته وحشی ایران را به نام افغانستان می‌شناسند.»

نوروز فکر می‌کند که برای پالیزان فقط یک تعاونی خرید و جمع‌آوری کافی نبود و دولت به زنجیره ارزش فکر نکرده بود. پیشنهاد خامی بود که روی میز گذاشته شده بود: «همان طور که گفتم الان دیگر به این مرحله هم نمی‌رسد پسته‌ها نارس از درخت‌ها چیده می‌شوند و هیچ کس هم ناظر بر این عمل نیست. محصول ورودی به تعاونی بسیار کم شده است و همین محصول هم نه فقط در پالیزان بلکه در هیچ کجای استان امکان فرآوری ندارد. افغانستان خودش محل رویش پسته وحشی است. همه محصول در آن کشور به علاوه محصول خریداری شده از ایران در بازار افغانستان به نام برند افغانستان صادرات می‌شود و ارزش افزوده‌اش برای آن کشور است نه ما.» کوچک شدن یا از بین رفتن تعاونی‌ها فقط مخصوص پالیزان نیست. مطابق با آخرین آمار ارائه شده از سوی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، سهم تعاونی‌ها در اقتصاد کشور زیر ۱۰ درصد است در حالی که تکلیف قانون از برنامه ۵ ساله توسعه پنجم کشور ۲۵ در صد بوده است.

کارها برای ایجاد اشتغال و تحقق عدالت اقتصادی در مجموعه کشور عنوان کردند که اهمیت این حوزه را در نظام اقتصادی کشور بیش‌ازپیش گوشزد می‌کند.»

کارشناسان مرکز پژوهش‌های مجلس تاکید می‌کنند:«سیاستگذاری و توسعه بخش تعاون باید براساس اصول تعاون صورت پذیرد. اصول تعاونی عبارتند از: گرایش به همگرایی، تأمین نیازها و اهداف مشترک اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، اداره و نظارت مساوی اعضا، تمرکز بر ارزش‌های خودیاری، مسئولیت‌پذیری، انصاف، صداقت، آزادی، مسئولیت اجتماعی و توجه به دیگران، تخصیص مازاد به اعضا نسبت به خرید آنها، تخصیص محدود سود به سرمایه، فروش اجناس به قیمت عادلانه و پیشبرد امور آموزشی. منطبق بر این اهداف که بخش تعاون را از بخش خصوصی و صرفاً اقتصادی متمایز می‌کند، تعاون باید بخشی مستقل در برنامه‌های توسعه و براساس اصول مذکور داشته باشد. از قضا این اهداف در شرایط فعلی کشور به ترمیم گسست‌های اجتماعی کمک شایانی می‌کند.

همچنین باید به‌دنبال مزیت‌های نسبی بخش تعاون بود تا در کار ایشان و بخش خصوصی داخلی به‌وجود نیاید. تحقیقات میدانی نگارندگان مقاله و مصاحبه با مسئولان حوزه تعاون نشان می‌دهد تعاونی‌های فراگیر (حضور ۷۰ درصد از مستضعفین در این تعاونی‌ها)، تعاونی‌های کشاورزی، تعاونی‌های تجمیع‌کننده سرمایه‌های خرد، تعاونی‌های اعتبار، تعاونی‌های فعال در گرایش‌های آب‌بری، تولید یا تأمین انرژی و تعاونی‌های مرزنشین و تعاونی‌های متبلور از ایده دانشی مشترک میان چند نفر (دانش‌بنیان) از موفق‌ترین نمونه‌های تعاون در دنیا هستند.»

لک بندهای پیشنهادی برنامه

این مرکز به نگاه به ارتقای جایگاه تعاون در برنامه هفتم توسعه پیشنهادهایی را مطرح کرده است که بنا بر آنچه در این گزارش آورده شده منطبق بر آسیب‌شناسی اجمالی برنامه هفتم توسعه و نیارودن بندهای مربوط به بخش تعاون در برنامه هفتم توسعه است درحالی‌که طبق قانون اساسی بخش تعاون جایگاه رفیعی در نظام اقتصادی کشور دارد، پیشنهادهایی برای الحاق به برنامه هفتم توسعه ذیل فصل تعاون ارائه می‌شود:

مرکز پژوهش‌های مجلس:

پس از سال های درخشان،

تعاون مورد بی مهری دولت‌ها

قرار گرفت تاآنجاکه با انگ‌های

کمونیستی کم رنگ شد و در

تخصیص منابع این بخش در

سال‌های متمادی، نزدیک به

صفر رسید

مدیرعامل اتحادیه تعاونی‌های

عشایری: در خصوصی سازی

کجا شرکت‌های تعاونی را

دیدند؟ در خصوصی سازی

دولت خودش را به عنوان یک

تشکل اقتصادی می‌بیند

خبر

تشریح آخرین وضعیت پرونده حادثه معدن طیس

۵ نفر مقصر شناخته شدند

سختگویی قوه قضاییه آخرین جزئیات پرونده حادثه معدن طیس را تشریح کرد. اصغر جهانگیر سخنگوی قوه قضاییه دیروز در نشست خبری هفتگی خود با خبرنگاران در پاسخ به سوالی در خصوص آخرین جزئیات پرونده حادثه معدن طیس گفت: این پرونده در حال تکمیل تحقیقات است. براساس نظریه کارشناسان رسمی دادگستری ۵ نفر به عنوان مقصران حادثه معرفی شدند. دادگستری اقدامات شاخصی را در این خصوص تاکنون به عمل آورده است. او ادامه داد: پرداخت هزینه مستمری و دیه به خانواده‌های متوفی و تکلیف به صاحبان معادن جهت تجهیز معادن به صورت ویژه انجام شده است. بیش از ۳۰ نیابت قضایی در دادگستری استان ایجاد شده تا مسئله پرداخت دیه به جانباختگان انجام شود که گفته شده بخشی انجام شده و بخشی در حال انجام است و امیدواریم شاهد تکرار این حوادث ناگوار نباشیم. جهانگیر گفت: اینگونه حوادث مانند حادثه طیس در معادن کشور نباید عادی‌انگاری شود و باید تلاش کنیم ضوابط ایمنی رعایت شود که شاهد این حوادث نباشیم. در حال حاضر بیش از ۱۰ هزار نفر در حال انجام وظیفه در معادن کشور هستند و ما باید از حقوق آنان دفاع کنیم. رعایت مسائل ایمنی بر دوش پیمانکاران است و باید این امر در وزارت صمت نیز مورد توجه قرار بگیرد تا در جدول زمان‌بندی کاستی‌های معادن برطرف شد. علاوه بر کار کارشناسی، دستور ممنوع خروجی مقصران و دستور پلمپ محل تا ایمن‌سازی محل کار صادر شده است.

لزوم مقابله با زنده‌گیری و قاچاق بالابان

مدیرکل حفاظت محیط زیست استان بوشهر با اشاره به تشدید مقابله با زنده‌گیری و قاچاق پرندگان شکاری گفت: استان بوشهر حدود ۹۰۰ کیلومتر نوار ساحلی دارد و با توجه به وجود مبادی آسکله‌های متعدد متعدد و فاصله کوتاه تا کشورهای مقصد قاچاق، همواره استان بوشهر یکی از گزینه‌های مسیر قاچاق این پرندگان بوده است. به گزارش مهر عبدالرحمن مرزاده با اشاره به برآوردهای جمعیت جهانی «بالابان» و روند کاهش سریع جمعیت این گونه در فهرست گونه‌های در معرض خطر انقراض اتحادیه بین المللی حفاظت از محیط زیست اضافه کرد: برقراری گشت‌های ویژه یگان حفاظت محیط زیست در تمامی شهرستان‌ها و مقابله با کوخه نشینی و زنده گیری و قاچاق از جمله اقدامات این اداره کل بوده ضمن اینکه فرآج، گمرکات بوشهر، مرزبانی، ندسا و دستگاه‌های امنیتی تعامل و همکاری مناسبی با اداره کل محیط زیست دارند. مدیرکل حفاظت محیط زیست استان بوشهر بیان کرد: با حساسیت کارکنان این ارگان‌ها در بازدید از گلوگاه‌ها، اسکله‌ها و دیگر مناطق احتمالی تردد قاچاقچیان، ریسک اقدام به تخلف افزایش داده است.

مهرشهری

بررسی علل افزایش میانگین سن ازدواج در گفت‌وگو با «ناصر یزدانی» دکترای روانشناسی

زنگ خطر افزایش میانگین سن ازدواج در کردستان

میانگین سن ازدواج بار اول مردان ۲۹.۰۳ و میانگین سن بار اول زنان ۲۴.۷۸ سال گزارش شده است

بنای استناد آمار مرکز ثبت و احوال کشور در شش ماه نخست امسال ۶ هزار و ۳۲۷ واقعه ازدواج به ثبت رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۴.۱ درصد افزایش داشته است؛ اما از منظر روان‌شناسان آنچه جای نگرانی است: افزایش میانگین سن ازدواج مردان و زنان در استان کردستان است که نشان می‌دهد که تورم و گرانی عامل اصلی عدم تمایل جوانان به تشکیل زندگی زناشویی در سنین پایین‌تر است. تحلیل جدول آمار این مرکز رسمی کشور نشان می‌دهد که از ۱۰۰ درصد آمار شش هزار و ۳۲۷ ثبت شده واقعه ازدواج در کردستان، تنها ۲۹ درصد از مردان در گروه سنی ۲۵ تا ۲۹ سال در شش‌ماه نخست امسال ازدواج کرده‌اند به عبارتی ۷۱ درصد واقعه ازدواج‌ها از این گروه سنی بیشتر است.

بنای استناد آمار مرکز ثبت و احوال کشور در شش ماه نخست امسال ۶ هزار و ۳۲۷ واقعه ازدواج به ثبت رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۴.۱ درصد افزایش داشته است؛ اما از منظر روان‌شناسان آنچه جای نگرانی است: افزایش میانگین سن ازدواج مردان و زنان در استان کردستان است که نشان می‌دهد که تورم و گرانی عامل اصلی عدم تمایل جوانان به تشکیل زندگی زناشویی در سنین پایین‌تر است. تحلیل جدول آمار این مرکز رسمی کشور نشان می‌دهد که از ۱۰۰ درصد آمار شش هزار و ۳۲۷ ثبت شده واقعه ازدواج در کردستان، تنها ۲۹ درصد از مردان در گروه سنی ۲۵ تا ۲۹ سال در شش‌ماه نخست امسال ازدواج کرده‌اند به عبارتی ۷۱ درصد واقعه ازدواج‌ها از این گروه سنی بیشتر است.

بنای استناد آمار نشان می‌دهد که ثبت واقعه‌های ازدواج در شش‌ماه اول امسال در شهرستان دهگلان ۴ درصد، سراب ۳۰/۳۳ درصد، سنقر ۱۰۹ درصد و قروه ۴۰/۳ درصد به نسبت مدت مشابه سال قبل کاهش یافته است که روند کاهش چشمگیر تمایل به ازدواج در این شهرستان‌های استان، نگران‌کننده است. آنچه که بیش از هر چیز نگاه روان‌شناسان و جامعه‌شناسان کردستان را بر روی تحلیل

نشسته‌اند؛ این شاخص آماری به معنای این است که ۷۴ درصد زنان در گروه سنی بالاتر زیر سقف مشترک رفته‌اند. آنچه جای نگرانی است در بیجار معروف به (بام ایران) شمار ازدواج از ۲۸۸ مورد در شش‌ماه سال گذشته به ۲۵۴ مورد در سال جاری کاهش یافته است که کاهش ۱۱.۸ درصدی واقعه ثبت ازدواج در این شهرستان نیاز به تحلیل و آسیب‌شناسی جدی دارد.

همین آمار نشان می‌دهد که ثبت واقعه‌های ازدواج در شش‌ماه اول امسال در شهرستان دهگلان ۴ درصد، سراب ۳۰/۳۳ درصد، سنقر ۱۰۹ درصد و قروه ۴۰/۳ درصد به نسبت مدت مشابه سال قبل کاهش یافته است که روند کاهش چشمگیر تمایل به ازدواج در این شهرستان‌های استان، نگران‌کننده است. آنچه که بیش از هر چیز نگاه روان‌شناسان و جامعه‌شناسان کردستان را بر روی تحلیل

نشسته‌اند؛ این شاخص آماری به معنای این است که ۷۴ درصد زنان در گروه سنی بالاتر زیر سقف مشترک رفته‌اند. آنچه جای نگرانی است در بیجار معروف به (بام ایران) شمار ازدواج از ۲۸۸ مورد در شش‌ماه سال گذشته به ۲۵۴ مورد در سال جاری کاهش یافته است که کاهش ۱۱.۸ درصدی واقعه ثبت ازدواج در این شهرستان نیاز به تحلیل و آسیب‌شناسی جدی دارد.

همین آمار نشان می‌دهد که ثبت واقعه‌های ازدواج در شش‌ماه اول امسال در شهرستان دهگلان ۴ درصد، سراب ۳۰/۳۳ درصد، سنقر ۱۰۹ درصد و قروه ۴۰/۳ درصد به نسبت مدت مشابه سال قبل کاهش یافته است که روند کاهش چشمگیر تمایل به ازدواج در این شهرستان‌های استان، نگران‌کننده است. آنچه که بیش از هر چیز نگاه روان‌شناسان و جامعه‌شناسان کردستان را بر روی تحلیل

نشسته‌اند؛ این شاخص آماری به معنای این است که ۷۴ درصد زنان در گروه سنی بالاتر زیر سقف مشترک رفته‌اند. آنچه جای نگرانی است در بیجار معروف به (بام ایران) شمار ازدواج از ۲۸۸ مورد در شش‌ماه سال گذشته به ۲۵۴ مورد در سال جاری کاهش یافته است که کاهش ۱۱.۸ درصدی واقعه ثبت ازدواج در این شهرستان نیاز به تحلیل و آسیب‌شناسی جدی دارد.

نشسته‌اند؛ این شاخص آماری به معنای این است که ۷۴ درصد زنان در گروه سنی بالاتر زیر سقف مشترک رفته‌اند. آنچه جای نگرانی است در بیجار معروف به (بام ایران) شمار ازدواج از ۲۸۸ مورد در شش‌ماه سال گذشته به ۲۵۴ مورد در سال جاری کاهش یافته است که کاهش ۱۱.۸ درصدی واقعه ثبت ازدواج در این شهرستان نیاز به تحلیل و آسیب‌شناسی جدی دارد.

نشسته‌اند؛ این شاخص آماری به معنای این است که ۷۴ درصد زنان در گروه سنی بالاتر زیر سقف مشترک رفته‌اند. آنچه جای نگرانی است در بیجار معروف به (بام ایران) شمار ازدواج از ۲۸۸ مورد در شش‌ماه سال گذشته به ۲۵۴ مورد در سال جاری کاهش یافته است که کاهش ۱۱.۸ درصدی واقعه ثبت ازدواج در این شهرستان نیاز به تحلیل و آسیب‌شناسی جدی دارد.

میانگین سنی ازدواج را در شهر دیواندره شاهدیم؛ اگر ما دقیق‌تر به این مسئله بپردازیم علاوه بر عوامل اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که عمومیت دارد، می‌توان به یک سری عوامل اختصاصی اشاره کرد که مختص به شهرهای کوچک مثل شهر دیواندره است.

آن‌گونه که این روان‌شناس و مشاور خانواده توضیح داد: نبود شغل مطمئن در جوانان یکی از عوامل اصلی است بدون شک شهری مثل دیواندره که قطب کشاورزی است تا زمان مرگ مدیریت زراعت در دستان پدر خانواده است جوانان ازدواج فراهم می‌کند و نبود امنیت و اطمینان در مورد هر کدام از مسائل فوق می‌تواند، مانع جدی در تصمیم‌گیری برای ازدواج باشد.

این روان‌شناس و پژوهشگر حوزه مسائل خانواده با اعلام اینکه وقتی شخصی تصمیم به ازدواج می‌گیرد؛ ابتدا از خود می‌پرسد: آیا توان مالی کافی برای اداره یک زندگی حداقلی را دارم؟ توضیح داد که مرحله دوم پرسش داشتن تفاهم فرهنگی کافی است که فرد قبل از ازدواج از خود می‌پرسد و چنین استدلال می‌کند اینکه جامعه در مورد مجرد ماندن من چگونه فکر می‌کند؟ آیا تجرد در جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم؛ امری پذیرفته است یا پذیرفته نیست؟

یزدانی با بیان اینکه در نهایت هر جوانی قبل از ازدواج از خود می‌پرسد، آیا از لحاظ روان‌شناختی به بلوغ کافی رسیده‌ام که بتوانم مسئولیت کسی دیگر به یک زندگی را بپذیرم؟ پیرامون دلایل و مولفه‌های بالارفتن میانگین سن ازدواج در جامعه تشریح کرد که پاسخ به این سوالات باتوجه به شرایط موجود در جامعه قطعاً ساده نیست.

از دیدگاه این روان‌شناس و مشاور خانواده، ازدواج در قشر متوسط جامعه آمار بالاتری دارد تا افراد مرفه و یا افرادی که در خط فقر قرار دارند و ناگفته پیداست در چند سال اخیر قشر متوسط جامعه در حال نابودی است و عملاً افرادی که آمار ازدواج را در جامعه بالا می‌برند؛ توانایی ازدواج را ندارند.

به اعتقاد او ناگفته پیداست در هر جامعه‌ای علاوه دلایل مشخص و روشن روان‌شناختی و اجتماعی که می‌توان از آنها به عوامل مشترک تمام جوامع نام برد؛ یک سری عوامل اختصاصی هم وجود دارد؛ مثلاً در جامعه کردستان مردم با توجه به اینکه در دهه اخیر بالاترین نرخ تورم را تجربه کرده‌اند؛ قطعاً اداره کردن زندگی مستقل مشکل و سخت خواهد بود و از طرف دیگر بالا بودن نرخ بیکاری نسبت به سایر استان‌های کشور می‌تواند، جوانان را از ازدواج، گریزان کند. به گفته دکتر یزدانی علاوه بر مؤلفه‌های مذکور و تأثیرگذار در بالارفتن میانگین سن ازدواج در کشور، شهرهای کردستان عملاً توسط رئیس دولت وقت ابلاغ شد، امروز جوانان از ازدواج دارند به طور مثال بالاترین

میانگین سنی ازدواج را در شهر دیواندره شاهدیم؛ اگر ما دقیق‌تر به این مسئله بپردازیم علاوه بر عوامل اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که عمومیت دارد، می‌توان به یک سری عوامل اختصاصی اشاره کرد که مختص به شهرهای کوچک مثل شهر دیواندره است.

آن‌گونه که این روان‌شناس و مشاور خانواده توضیح داد: نبود شغل مطمئن در جوانان یکی از عوامل اصلی است بدون شک شهری مثل دیواندره که قطب کشاورزی است تا زمان مرگ مدیریت زراعت در دستان پدر خانواده است جوانان ازدواج فراهم می‌کند و نبود امنیت و اطمینان در مورد هر کدام از مسائل فوق می‌تواند، مانع جدی در تصمیم‌گیری برای ازدواج باشد.

این روان‌شناس و پژوهشگر حوزه مسائل خانواده با اعلام اینکه وقتی شخصی تصمیم به ازدواج می‌گیرد؛ ابتدا از خود می‌پرسد: آیا توان مالی کافی برای اداره یک زندگی حداقلی را دارم؟ توضیح داد که مرحله دوم پرسش داشتن تفاهم فرهنگی کافی است که فرد قبل از ازدواج از خود می‌پرسد و چنین استدلال می‌کند اینکه جامعه در مورد مجرد ماندن من چگونه فکر می‌کند؟ آیا تجرد در جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم؛ امری پذیرفته است یا پذیرفته نیست؟

یزدانی با بیان اینکه در نهایت هر جوانی قبل از ازدواج از خود می‌پرسد، آیا از لحاظ روان‌شناختی به بلوغ کافی رسیده‌ام که بتوانم مسئولیت کسی دیگر به یک زندگی را بپذیرم؟ پیرامون دلایل و مولفه‌های بالارفتن میانگین سن ازدواج در جامعه تشریح کرد که پاسخ به این سوالات باتوجه به شرایط موجود در جامعه قطعاً ساده نیست.

از دیدگاه این روان‌شناس و مشاور خانواده، ازدواج در قشر متوسط جامعه آمار بالاتری دارد تا افراد مرفه و یا افرادی که در خط فقر قرار دارند و ناگفته پیداست در چند سال اخیر قشر متوسط جامعه در حال نابودی است و عملاً افرادی که آمار ازدواج را در جامعه بالا می‌برند؛ توانایی ازدواج را ندارند.

به اعتقاد او ناگفته پیداست در هر جامعه‌ای علاوه دلایل مشخص و روشن روان‌شناختی و اجتماعی که می‌توان از آنها به عوامل مشترک تمام جوامع نام برد؛ یک سری عوامل اختصاصی هم وجود دارد؛ مثلاً در جامعه کردستان مردم با توجه به اینکه در دهه اخیر بالاترین نرخ تورم را تجربه کرده‌اند؛ قطعاً اداره کردن زندگی مستقل مشکل و سخت خواهد بود و از طرف دیگر بالا بودن نرخ بیکاری نسبت به سایر استان‌های کشور می‌تواند، جوانان را از ازدواج، گریزان کند. به گفته دکتر یزدانی علاوه بر مؤلفه‌های مذکور و تأثیرگذار در بالارفتن میانگین سن ازدواج در کشور، شهرهای کردستان عملاً توسط رئیس دولت وقت ابلاغ شد، امروز جوانان از ازدواج دارند به طور مثال بالاترین

یادداشت

هجمه استارت‌آپی به جنگل‌های شمال

بیش از آنکه مخرب باشد، مغرب خواهد بود. کنترل آثار مفید این سایت‌ها و ویلاهای تحت قرارداد آنها بر محیط زیست شمال کشور، نیازمند اصلاح قوانین و نظارت‌های دقیق‌تر بر ساخت‌وساز در این مناطق است. باید استانداردهای جدی برای ساخت اقامتگاه‌ها و ویلاهای جدید در مناطق حساس و حفاظت‌شده اعمال شود و مجوزهای ساخت‌وساز به شرط رعایت اصول زیست‌محیطی و ظرفیت‌پذیری اکولوژیکی اعطا شود. از سوی دیگر، دولت و نهادهای مربوطه باید به آموزش و آگاهی‌بخشی به مسافران بپردازند و آن‌ها را به مسئولیت‌پذیری در برابر محیط زیست و رعایت

وضعیت وخیم، نتیجه مستقیم هجوم مسافران و توسعه ناپایدار اقامتگاه‌ها است. سایت‌های اجاره اقامتگاه‌های خصوصی، علاوه بر تأثیرات مستقیم بر جنگل‌ها و رودخانه‌ها، با افزایش تعداد مسافران، به بهره‌برداری ناپایدار از منابع طبیعی منطقه دامن می‌زنند. برای نمونه، مصرف بی‌رویه آب در مناطق شمالی که به‌طور طبیعی مستعد بارش هستند، مشکلاتی جدی ایجاد کرده است. به خصوص در فضولی که مسافران زیادی به این مناطق سفر می‌کنند، مصرف آب به صورت بی‌رویه و بدون برنامه‌ریزی، باعث شده منابع آبی منطقه زیر فشار شدید قرار گیرند. این مسئله مشکلاتی برای زیست‌بوم منطقه ایجاد کرده و زندگی و معیشت مردم محلی را نیز تهدید کرده است.

خانه‌هایی که در دل جنگل و حریم رودخانه‌ها به فاصله‌ای بسیار نزدیک از سواحل ساخته شده‌اند. ویلهایی نیز بدون رعایت فاصله‌های استاندارد از منابع طبیعی و با غفلت از ارزیابی اثرات زیست‌محیطی در این مناطق گسترش یافته‌اند. رشد قارچ‌گونه این ویلاها با قطع درختان و تخریب اکوسیستم، نه تنها پوشش گیاهی را از بین برده، بلکه حیات جانورانی را که به این اکوسیستم وابسته‌اند نیز تهدید کرده است. تغییر کاربری زمین‌های کشاورزی به ویلاها نیز یکی دیگر از پیامدهای منفی توسعه سایت‌های اجاره اقامتگاه‌هاست. زمین‌های سرسبز و حاصلخیز که می‌توانستند تأمین‌کننده محصولات کشاورزی باشند، امروز به محلی برای ساخت‌وسازهای ناپایدار و تخریب‌گر تبدیل شده‌اند.

مسافران به ویژه در زمان تعطیلات، به شمال کشور هجوم آورده و جمعیت زیاد آن‌ها، فراتر از توانایی طبیعی منطقه برای جذب ضایعات، آلاینده‌ها و زباله‌ها است. زباله‌های تجزیه‌ناپذیر، بطری‌های پلاستیکی، پسماند مواد غذایی و فاضلاب از جمله معضلاتی هستند که با این حضور بی‌رویه افزایش یافته‌اند. سیستم‌های دفع زباله و فاضلاب در این مناطق، به‌ویژه در اقامتگاه‌های خصوصی و کوتاه‌مدت، اغلب ناکارآمد است و باعث آلودگی رودخانه‌ها، دریاها و سفره‌های آب زیرزمینی می‌شود. مناطقی که پیش‌تر به عنوان ریه‌های شمال شناخته می‌شدند، امروز با انبوهی از پلاستیک‌ها و زباله‌های غیرقابل تجزیه پوشیده شده‌اند و این

مسافران به ویژه در زمان تعطیلات، به شمال کشور هجوم آورده و جمعیت زیاد آن‌ها، فراتر از توانایی طبیعی منطقه برای جذب ضایعات، آلاینده‌ها و زباله‌ها است. زباله‌های تجزیه‌ناپذیر، بطری‌های پلاستیکی، پسماند مواد غذایی و فاضلاب از جمله معضلاتی هستند که با این حضور بی‌رویه افزایش یافته‌اند. سیستم‌های دفع زباله و فاضلاب در این مناطق، به‌ویژه در اقامتگاه‌های خصوصی و کوتاه‌مدت، اغلب ناکارآمد است و باعث آلودگی رودخانه‌ها، دریاها و سفره‌های آب زیرزمینی می‌شود. مناطقی که پیش‌تر به عنوان ریه‌های شمال شناخته می‌شدند، امروز با انبوهی از پلاستیک‌ها و زباله‌های غیرقابل تجزیه پوشیده شده‌اند و این

مسافران به ویژه در زمان تعطیلات، به شمال کشور هجوم آورده و جمعیت زیاد آن‌ها، فراتر از توانایی طبیعی منطقه برای جذب ضایعات، آلاینده‌ها و زباله‌ها است. زباله‌های تجزیه‌ناپذیر، بطری‌های پلاستیکی، پسماند مواد غذایی و فاضلاب از جمله معضلاتی هستند که با این حضور بی‌رویه افزایش یافته‌اند. سیستم‌های دفع زباله و فاضلاب در این مناطق، به‌ویژه در اقامتگاه‌های خصوصی و کوتاه‌مدت، اغلب ناکارآمد است و باعث آلودگی رودخانه‌ها، دریاها و سفره‌های آب زیرزمینی می‌شود. مناطقی که پیش‌تر به عنوان ریه‌های شمال شناخته می‌شدند، امروز با انبوهی از پلاستیک‌ها و زباله‌های غیرقابل تجزیه پوشیده شده‌اند و این

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو - خودرو سواری ام وی ام ۳۱۵ رنگ: سفید مدل: ۱۳۹۶ شماره شاسی: NATFBAMDHX1۰۴۵۵۶۴ شماره و شماره پلاک ۹۱۷ در ۲۹ ایران ۵۵ به نام: سیمین سهیلی به شماره ملی ۰۳۶۴۵۷۵۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

تهران

آگهی مفقودی

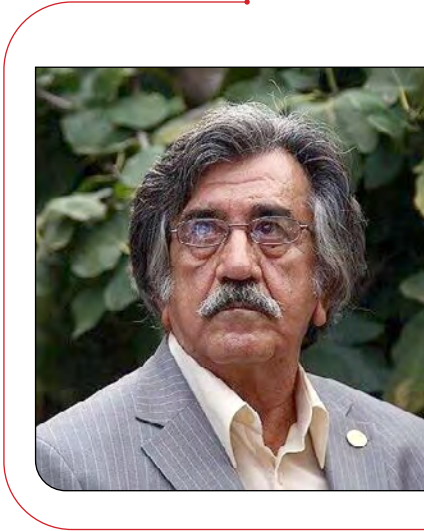
کارت و سند کمپانی و برگ سبز خودرو سواری سیستم: پژو تیپ: ۴۰۵GLX به رنگ: کرم بژ متالیک مدل: ۱۳۸۶ شماره موتور: ۱۳۴۸۳۴۷۷۸ و شماره شاسی: NAAN۰۱CA۹AKYV۵۱۹۱ به شماره پلاک: ۸۴ ایران ۶۵ به نام: علی مرادی بن توت شماره تماس: ۰۹۰۰۲۴۱۹۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شهریارک

آگهی مفقودی

برگ سبز خودرو - خودرو سواری سیستم: پژو تیپ: پارس به رنگ: سفید - روغنی مدل: ۱۳۸۹ شماره موتور: ۱۳۴۸۳۴۷۷۸ و شماره شاسی: NAAN۰۱CA۹AKYV۵۱۹۱ به شماره پلاک: ۷۵ س ۱۴ س ۶۶ ایران ۷۵ به نام: صغری شفیع مرچی شماره تماس: ۰۹۱۳۷۵۲۱۳۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

شهریارک

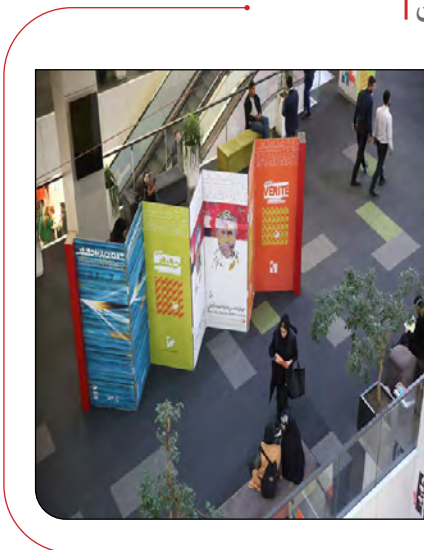

درگذشت پیشکسوت خوشنویسی

«محمدحسین عطارچیان»، هنرمند پیشکسوت خوشنویسی کشورمان صبح دیروز ۱۵ آبان به دلیل عفونت ریه در بیمارستان درگذشت. به گزارش مهر، عطارچیان متولد ۱۳۲۲ در تبریز و دارای درجه ۱ هنری در خوشنویسی شکسته از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است. از سوابق او می‌توان به دارا بودن گواهینامه استادی از انجمن خوشنویسان ایران، تدریس در اولین کلاس‌های رسمی انجمن خوشنویسان ایران، عضویت در شورای عالی انجمن خوشنویسان ایران، عضویت در شورای تشخیص و ارزشیابی هنری انجمن خوشنویسان ایران، عضویت در کمیته ارزشیابی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و کمیته خوشنویسی فرهنگستان هنر و... اشاره کرد.

چهارمین دوره نمایشگاه هنری «Forever is Now» تمدن باستانی مصر را از طریق هنر معاصر در محوطه اهرام جیزه به تصویر می‌کشد.

حضور ۷۸ فیلمساز زن در «سینماحقیقت» هجدهم

تعداد ۶۲۸ مستند در بخش ملی و ۲ هزار و ۲۱۴ اثر در بخش بین‌الملل برای حضور در هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» ثبت شده‌اند. به گزارش روابط عمومی مرکز گسترش سینمای مستند، تجربی و پویانمایی، در بخش مسابقه ملی هجدهمین جشنواره «سینماحقیقت» و از بین ۶۲۸ اثر ثبت نام شده، ۱۱۷ مستند بلند، ۱۶۰ مستند نیمه بلند و ۳۵۱ مستند کوتاه حضور دارند. همچنین ۳۹۶ اثر در بخش شهید اوبنی و ۷۲ اثر در بخش غزه متقاضی حضور شده‌اند. در این بین ۷۸ فیلمساز زن با مستندهای خود برای حضور در جشنواره هجدهم سینمای مستند ایران ثبت نام کرده‌اند.

شهرهای جهان | والنسیا، شهر دوست‌داشتنی جهان

برنامه‌ریزی با محوریت انسان است؛ قرار دادن شهروندان در مرکز فعالیت‌های شهری نقش مؤثری در افزایش سطح شادی و رضایت آن‌ها دارد و این اصلی‌ترین شاخص کیفیت زندگی است. اولویت‌های متخصصان و نیروهای کار جوان و با استعداد به‌طور قوی با مفهوم شهرهای دوست‌داشتنی ارتباط دارد.

شهرهای اسپانیا در روند تغییر به سمت دوست‌داشتنی بودن، شتاب بیشتری دارند که این روند نشان‌دهنده تأثیر توجه به جنبه‌های انسانی و اجتماعی در بهبود کیفیت زندگی و در نهایت جذب استعدادها و سرمایه‌گذاری‌ها در شهرها است. شهر والنسیا، واقع در سواحل مدیترانه‌ای اسپانیا، با حدود ۱.۵ میلیون نفر جمعیت، به‌عنوان یکی از جذاب‌ترین شهرها برای استعدادها شناخته شده است که علاوه بر جاذبه‌های گردشگری، به‌دلیل هوشمندی و زیرساخت‌های مدرن توانسته است در رده‌بندی جهانی ۲۰۲۴ رصداخانه شهرهای جذاب به جایگاه ۲۱ برسد و ۵۲ پله صعود داشته باشد.

والنسیا با معیارهایی همچون کیفیت زندگی عالی، مقرون‌بصرفه بودن، سبز بودن، ایمنی، حمل‌ونقل فراگیر و دسترسی به خدمات بهداشتی به‌عنوان یک الگو معرفی شده است و در سال‌های اخیر جوایز زیادی را در صحنه‌های بین‌المللی از جمله جایزه «بهترین شهر برای مهاجران» در ۲۰۲۲ و «شهر سبز اتحادیه اروپا» در ۲۰۲۴ کسب کرده است، همچنین به‌عنوان بخشی از «مأموریت کرین‌ختنا ۲۰۳۰ اتحادیه اروپا» انتخاب شده و در حوزه‌های هوش مصنوعی و متاورس به‌عنوان یک نقطه کانونی معرفی شده است. تمام این موارد نشان‌دهنده تعهد این شهر به توسعه پایدار و آینده‌نگری است.

فرصت‌ها و چالش‌ها در والنسیا

والنسیا به‌عنوان یک شهر در حال رشد، اهداف بسیاری دارد که از آن جمله می‌توان به تبدیل شدن به یکی از بهترین «اکوسیستم‌های» جهان اشاره کرد؛ اکوسیستمی با بوم‌شهر، منطقه‌ای است که بر اساس اصول محیط‌زیستی طراحی شده و هدف نهایی آن زودن تمام آلوده‌های کرین، تولید انرژی تجدیدپذیر و پیوند شهر با محیط زیست است.

اما یکی از بحث‌برانگیزترین چالش‌های والنسیا، کنترل گردشگری انبوه است و با توجه به جذب بیشتر توریست‌ها، باید تدابیر لازم برای حفظ کیفیت زندگی ساکنان و جلوگیری از فشار زیاد بر زیرساخت‌ها را در نظر بگیرد. والنسیا شهری با پتانسیل‌های بسیار بالا برای ساختن آینده‌ای پایدار و دوست‌داشتنی است و اگر بتواند چالش‌های فعلی خود را به‌خوبی مدیریت کند، می‌تواند به یک الگوی جهانی برای توسعه شهری و جذب استعداد تبدیل شود.

یکی از چالش‌های اساسی شهرهای مدرن، ایجاد جذابیت کافی برای حفظ و جذب نخبگان و شهروندان با استعداد، همچنین جذب سرمایه‌گذاران در زمینه‌های رشد و پرورش استعداد است. جذابیت شهری تحت تأثیر چندین روند کلیدی در زمینه‌های اقتصادی، پایداری محیطی، ایمنی، مراقبت‌های بهداشتی، آموزش و زیرساخت‌های شهری قرار دارد که بر کیفیت زندگی تأثیر می‌گذارد.

به گزارش ایما، افزایش رقابت برای جذب استعدادها و ایجاد محیط‌هایی مناسب برای زندگی و کار، مفهوم «شهرهای دوست‌داشتنی» را به یک هدف کلیدی برای مسئولان شهری و برنامه‌ریزان تبدیل کرده است. شهرهای دوست‌داشتنی با تمرکز بر کیفیت زندگی، پایداری محیطی، دسترسی به خدمات، امکانات بهداشتی، آموزش و توجه به فرهنگ و هنر می‌توانند فضایی جذاب برای ساکنان و مهاجران فراهم کنند. جذب استعدادها به تقویت نیروی کار محلی کمک می‌کند که نتیجه آن رشد اقتصادی پایدار در شهر است. به همین دلیل است که بررسی ویژگی‌های شهرهای موفق در جذب استعداد به درک بهتر چالش‌ها و فرصت‌های موجود برای ارتقای زندگی شهری کمک می‌کند.

شهرهای دوست‌داشتنی

در نسخه پنجم گزارش رصداخانه جهانی شهرهای جذاب، ۱۷۵ شهر بررسی شده و از ۱۲۰ شاخص کلیدی در بخش‌های مختلف مغناطیس و سودآوری شهری برای ارزیابی میزان موفقیت در شهرهای دوست‌داشتنی تمرکز بر طراحی و

قصه | قصه‌های لیسبون

کتاب «قصه‌های لیسبون» به کوشش «هلن کنستانتین» و «اماندا هایپکینسن» با ترجمه «وحید اکبری» از سوی نشر نگاه به چاپ رسیده است. در معرفی کتاب آمده است: «لیسبون شهری زیبا با قدمتی بیش از هزار سال و پر از جاذبه‌های تاریخی و گردشگری است. ترکیبی از تأثیرات فرهنگی در لیسبون، از اعراب و اروپائیان و آفریقایی‌ها، به شهر هویتی منحصر به فرد بخشیده است.

«قصه‌های لیسبون» با اتکاء بر این میراث خاص به ابعدادی متفاوت از زیر پوست شهر می‌پردازد. اسما کیروش، فرناندو پسا، ژوزه ساراماگو، سوبیرو پریرا گومش، ماریو دیونسیو، آگوستینا بسا لوئیس اورلاندو آماریلیس، ماریو د کاروالیو، نتولیندا گرسائو، مائورو پینیرو و کلاف آنجلو هر کدام با قصه‌هایشان ما را به جایی خاص از دورترین پایتخت قاره سبز می‌برند. همان شهری که به قول فرناندو پسا دیرتر از بقیه شهرهای اروپا از خواب و رویا دست برمی‌دارد.» او، به چشم خودش، ورود پیرمرد را به حیاط آن ساختمان چهارطبقه قدیمی دید.

کنج‌نامه

تا همه ما در پاییز در گل‌های داوودی غرق نشدیم

تند پارو بزبن
 درد می‌آید و می‌رود
 اما
 پاییز پشت پنجره
 استوار ایستاده است
 تند پارو بزبن
 تا عمر به پایان نرسیده است
 به خانه برویم، سرد است
 چراغ راهرو را روشن گذاشته‌ام
 کسانی دیر آمدند چراغ را خاموش کردند
 کاش دزد بودند
 حالا که شب می‌شود
 به یاد تو هستم
 کاش
 خداحافظی نمی‌کردی و می‌رفتی
 من عمری خداحافظی تو را
 به یاد داشتم
 پاییز پشت پنجره
 استوار ایستاده است
 احمدرضا احمدی

ادبیات | جایزه «گنکور» به نویسنده الجزایری رسید

برای «حوری‌ها» تعلق گرفته است. «حوری‌ها» که در هفته‌های اخیر به عنوان یک کتاب محبوب شناخته شده، جانشین رمان «مراقب او باش» نوشته ژان پائلیست آندریا شد که سال پیش این جایزه را دریافت کرد. داتود ۵۴ ساله با این رمان که ۱۱ سال پس از «تحقیق مرسو» که موفق به کسب جایزه گنکور بهترین رمان اول شد، برای دومین بار در چهار مرحله گنکور ظاهر شد و در نهایت جایزه گنکور بهترین رمان را از آن خود کرد. «حوری‌ها» در حالی جایزه گنکور را برای نویسنده خود به ارمغان آورده و نام او را به عنوان اولین برنده الجزایری این جایزه در تاریخ ثبت کرده که انتشارش در کشور خود نویسنده ممنوع است و موجب شد گالیمر از بیست و هفتمین دوره نمایشگاه بین‌المللی کتاب الجزایر که از ۶ تا ۱۶ نوامبر برگزار می‌شود، حذف شود. این رمان مغایر یک ماده از منشور صلح و آشتی ملی الجزایر است که برپمانی آن برانگیختن «مخ‌های فاجعه ملی» ممنوع شده و به معنی سکوت در برابر یک دهه جنگ داخلی است که از سال ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۲ گروه‌های تندرو را در برابر ارتش الجزایر قرار داد و بین ۶۰ تا ۲۰۰ هزار کشته و هزاران نفر مفقود به جای گذاشت.

PRIX GONCOURT 2024

کامل داتود نویسنده الجزایری برای رمان «ساعت‌ها» برنده جایزه ادبی گنکور ۲۰۲۴ شد. کامل داتود به عنوان اولین الجزایری وارد فهرست برندگان این جایزه معتبر فرانسه شد. او برای رمان «ساعت‌ها» که یادآور دهه سیاه الجزایر در فاصله ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۲ است، این جایزه را کسب کرد.

به گزارش «مهر» به نقل از «لوموند»، آکادمی گنکور که نویسنده و کارگردان سینما فیلیپ کلودل امسال ریاست آن را برعهده دارد، روز دوشنبه در رستوران دروان اعلام کرد جایزه گنکور ۲۰۲۴ که برترین جایزه ادبی فرانسه است، به کامل داتود